

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย
อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี พ.ศ.2550 ได้บัญญัติถึงสาระสำคัญเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก โดยรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดกรอบความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง และการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะในขณะที่ยังมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติให้องค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ก็ได้กำหนดรูปแบบ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระมากขึ้น ตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ยังได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตัวเองและให้อำนาจ ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดด้วยจึงเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถมีบทบาทอำนาจหน้าที่กว้างขวางโดยมีหน้าที่ทั้งการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่น แล้วยังขยายบทบาทหน้าที่ให้รวมถึงคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาของตนเอง 2 ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีลักษณะเป็นแผนระยะยาว (5 ปี) และแผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียน ที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี ทั้งนี้ จะนำไปสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการทบทวน และจัดทำแผนพัฒนาทุกปี ทั้งนี้แผนพัฒนาสามปีเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ไปสู่การปฏิบัติที่มีลักษณะการแสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา ที่ชัดเจนมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่ดำเนินการได้และมีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องใช้แผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีโดยนำโครงการ/กิจกรรม จากแผนพัฒนาสามปี ในปีที่จะจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณ เพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น และมีอิสระในการบริหารงานบุคคลบริหารงานงบประมาณและการจัดการพัสดุด้วยตนเอง ตลอดจนมีอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ภายใต้การกำกับดูแลของราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมายและแผนพัฒนา ฝ่ายสภามีหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและพนักงานซึ่งการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องความ โปร่งใส ขาดประสิทธิภาพการใช้จ่ายเงินไม่คุ้มค่ามีการรั่วไหลการจัดทำแผนงานโครงการไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ส่งผลให้ประชาชนเสียโอกาสที่จะได้รับการแก้ไขปัญหา และการจัดบริการที่มีคุณภาพและเป็นธรรม ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลที่ดี คือองค์การบริหารส่วนตำบลที่เอาใจใส่ และรับผิดชอบต่อ ปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชน บริหารงานยึดหลักระเบียบ กฎหมาย มีความโปร่งใสเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้ประชาชนทราบ บริการด้วยความเป็นธรรม และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และการดำเนินงานมุ่งความสำเร็จในการพัฒนาตามความต้องการของประชาชน

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นจึงได้ทำ “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย” ฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อให้ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่และประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

วันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2557

สารบัญ

<u>เรื่อง</u>	<u>หน้า</u>
บทที่ 1 : บทนำ.....	1 - 8
บทที่ 2 : สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	9 - 25
บทที่ 3 : แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย.....	26 - 83
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของชาติ	
- การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	
- วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission)	
- ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์จังหวัดกับยุทธศาสตร์ของ อปท.	
- แผนที่ยุทธศาสตร์	
บทที่ 4 : รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย... (พ.ศ.2558 – พ.ศ.2562)	84 - 99
- ประเด็นยุทธศาสตร์	
- รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์	
: ภาคผนวก.....	

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๑ บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย เป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ มีความเป็นอิสระพอสมควร ตามความสำคัญในรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑๖ ได้ให้ความสำคัญการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่จะดำเนินการในการบริหารด้านต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ โดยถ่ายโอนภารกิจในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นและรายได้ที่รัฐจัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกด้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนการวางแผนในการดำเนินการบริหาร จึงเป็นกลไกที่สำคัญ ที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทาง การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุล และมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ถูกจุด อันจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมต่อไป

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ ๒ ประเภท คือแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา" หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ

"แผนพัฒนาสามปี" หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี ซึ่งการจัดทำแผนสามปี จะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ที่ใช้อยู่ปัจจุบันนั้น สมควรแก่เวลาจึงทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาใหม่ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ประกอบด้วย ดังนี้

๑. ได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ใหม่ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

๒. ได้มีการประกาศใช้แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ของนโยบายนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ใหม่เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย ได้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๖ และได้เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๔. นายกองการบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย นายหนูกาลณ์ นิบุญญา ได้มีการแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖

องค์ประกอบ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ลักษณะของแผน/วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา/และประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำเสนอ ดังนี้

๑. ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นเอกสารที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล และข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ เป็นยุทธศาสตร์ที่จะนำไปดำเนินการจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการที่กำหนด มาพิจารณาดำเนินการ โดยจะมีรายละเอียดและลักษณะเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ในลักษณะที่จะนำไปบรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณของปีนั้น

ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

ในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องอาศัยเครื่องมือที่สำคัญสำหรับสำหรับการกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น นั่นคือ แผนพัฒนาท้องถิ่น การวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนิน ตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการ กำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอและนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นการกำหนดทิศทางพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าวจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง “อย่างรอบด้าน” หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคำนึงถึงสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งมิติด้านการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม องค์กร (การบริหารจัดการ) และการเปลี่ยนแปลงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนมิติในเชิงพื้นที่ ทั้งพื้นที่ใกล้เคียงขยายไปสู่พื้นที่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ ระดับทวีป จนกระทั่งในระดับโลกด้วย

จึงกล่าวได้ว่า ปรากฎการณ์ทั้ง ๔ ด้านที่เกิดกับเขตพื้นที่ ๔ ระดับนี้ล้วนถือเป็นสภาพแวดล้อมที่ ควรต้อง คำนึงถึงในกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้นดังนั้นในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมอง รอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่ การปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปครอบคลุมเขตพื้นที่อื่นด้วย

ทั้งนี้เพื่อให้การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการรับมือกับสถานการณ์ หรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากเขตพื้นที่เหล่านั้นอย่างรู้เท่าทันจนทำให้สามารถใช้ประโยชน์จาก “อย่างเป็น ระบบ” หมายถึง การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย ๘ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

(๒) การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน และกำหนด ประเด็นในการพัฒนา

(๓) การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

(๔) การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

(๕) การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

(๖) การกำหนดยุทธศาสตร์และบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

(๘) การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนพัฒนาที่กำหนดทิศทางความต้องการพัฒนาในอนาคต ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อนการจัดทำแผนพัฒนาสามปี แผนยุทธศาสตร์ แผนดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก จึงมีลักษณะต่างๆ ดังนี้

๑.เป็นกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็กโดยกำหนด สภาพการณ์อนาคตที่ต้องการบรรลุ และกำหนดแนวทางในการบรรลุสภาพการณ์ที่กำหนดพื้นที่ข้อมูลในรอบด้าน อย่างเป็นระบบ

๒.เป็นการกำหนดแนวทางที่จะบรรลุสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐาน ของข้อมูลในรอบด้านและจะต้องคำนึงถึงทั้งสภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดศักยภาพหรือขีดความสามารถขององค์การ บริหารส่วนตำบลละหอนา การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม

๓.เป็นการกำหนดแนวทางที่จะบรรลุสภาพการณ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยแนวทาง ที่กำหนดขึ้นต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนและมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

๔.เป็นแผนแม่บทสำหรับการเป็นกรอบในการพัฒนาในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒) ที่มีความสอดคล้อง กันระหว่าง วิสัยทัศน์ พันธกิจหรือภารกิจหลัก เป้าประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

๕.เป็นเอกสารแผนพัฒนาที่แสดงถึงความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์อำเภอ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ ปัญหาความต้องการของประชาชน แผนชุมชน

โดยสรุปแล้วแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต เป็นเครื่องมือที่กำหนดขอบเขตความสำเร็จล่วงหน้าขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นโดยการคิดอย่างรอบด้านและเป็นระบบสอดคล้องกับปัจจัยแวดล้อมภายในและภายนอกท้องถิ่น

๒. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. เพื่อกำหนดเป้าหมายความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลวางน้อยในอนาคต
๒. เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวางน้อย
๓. เพื่อใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวางน้อยเป็นเครื่องมือนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบล
๔. เพื่อเป็นแผนแม่บทสำหรับเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับหน่วยงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลวางน้อย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ไปจนถึงแผนพัฒนาระดับชาติ

๓. ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องพบผู้บริหาร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ความสำคัญ แนวทางและขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วจัดทำโครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เสนอผ่านปลัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารอนุมัติในโครงการดังกล่าว แล้วแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบเพื่อดำเนินการตามห้วงเวลาและขั้นตอนที่กำหนดต่อไป กรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกจัดทำหรือร่วมจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น จะต้องกำหนดไว้ในโครงการดังกล่าวด้วยเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ

ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลข่าวสารให้ครบถ้วน ทันสมัย ซึ่งได้แก่ข้อมูลเบื้องต้นในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ฯลฯ โดยข้อมูลควรแสดงแนวโน้มที่เปลี่ยนแปลงไป แสดงค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการให้ความเห็น ซึ่งข้อมูลที่ควรจัดทำได้แก่ข้อมูลประชากร อาชีพและรายได้สุขภาพ การศึกษา ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง การพาณิชย์การลงทุนอุตสาหกรรม และข้อมูลงบประมาณ เป็นต้น

๒. การรวบรวมปัญหาสำคัญของท้องถิ่น

นำแผนชุมชน มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ในการวางแผนขององค์การภาครัฐ เรื่องที่ยากและสลับซับซ้อนคือการวิเคราะห์ปัญหาและเลือกปัญหาที่เหมาะสมเพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหา ความต้องการของสาธารณชน และเพื่อความรอบคอบในการพิจารณาปัญหาสาธารณะ องค์การสหประชาชาติได้ให้หลักคิดว่าด้วยการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน ” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ปัจจัยภายใน ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา

- ด้านการบริหาร ได้แก่การแบ่งส่วนราชการ การวางแผน การประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

- ระเบียบ กฎหมาย
- บุคลากร ได้แก่อัตรากำลัง คุณภาพ วินัย ทักษะคติดพฤติกรรม เป็นต้น
- งบประมาณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่าง ๆ
- ระบบฐานข้อมูล
- การประสานงาน/การอำนวยความสะดวก/ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานมีส่วนดีความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

- ด้านการเมืองการปกครอง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์
- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่นผลผลิต รายได้รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง
- ด้านสังคม/ชุมชน
- นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย/ข้อบังคับ/นโยบายกระทรวง กรม ที่เกี่ยวข้อง
- เทคโนโลยี
- ภารกิจที่มีการโอนมาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอก ว่ามีสภาพเป็นเช่นไร เหตุการณ์สถานการณ์ของโลก ของประเทศ ของจังหวัด และของอำเภอ ที่เกิดขึ้นจะส่งผลต่อท้องถิ่นอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงใดที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นโอกาส อันดีต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T) เป็นการศึกษา สภาพแวดล้อมภายนอก ที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสียหรือเป็นข้อจำกัดต่อท้องถิ่น โดยจะต้องพิจารณาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยีเช่นเดียวกับการวิเคราะห์โอกาส

ในการวิเคราะห์ SWOT เชิงยุทธศาสตร์นั้น หน่วย หรือขอบเขตในการวิเคราะห์ ให้พิจารณาจากเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก ดังนั้น สิ่งต่างๆ ที่เป็นประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ในเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะถือว่าเป็นปัจจัยภายในที่ใช้ในการวิเคราะห์ ส่วนประเด็นที่ปรากฏหรือมีอยู่ที่อยู่นอกเขตการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะถือว่าเป็นปัจจัยภายนอก

ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น

๑. การกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ (vision) หมายถึง ถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอนาคตซึ่งเป็นจุดหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เพราะเราเชื่อว่า หากสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น แล้วจะส่งผลให้เกิดคุณค่าหรือค่านิยมบางประการที่เรายึดถือ เช่น คุณภาพชีวิตของประชาชน การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกัน เป็นต้น วิสัยทัศน์เป็นผลรวมของการสรุปทบทเรียนจากอดีต พิจารณาปัจจุบัน และมุ่งหวังถึงอนาคตข้างหน้า โดยที่การสรุปทบทเรียนจากอดีตหมายถึงการพิจารณาว่าในอดีตที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเรามีข้อเด่น ข้อด้อยอะไรบ้าง? โดยประเมินจากภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนการพิจารณาปัจจุบันนั้นคือการพิจารณาว่าในขณะนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเราเป็นแบบใด? คำว่า “แบบใด?” ในที่นี้หมายถึง “บทบาทหน้าที่” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศระดับทวีป และไปไกลถึงระดับโลกได้ขึ้นอยู่กับว่าคณะจัดทำแผนตระหนักถึงความสัมพันธ์และความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตนอย่างเชื่อมโยงกับเขตพื้นที่ใด การกำหนดวิสัยทัศน์จึงเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นต้องการอะไรในอนาคต”

หลักการเขียนวิสัยทัศน์

- สั้น กระชับรัด จดจำง่าย
- บอกถึงความปรารถนา คาดหวัง
- บอกให้ทราบถึงสิ่งที่จะบรรลุถึง หรือระดับการให้บริการ
- ทำทนาย ไร้ความสนใจของสมาชิกในองค์กร ผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้เสียทุก

๒. การกำหนดพันธกิจ (mission) ในการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดสิ่งที่ท้องถิ่นจะต้องทำ โดยจะเกิดขึ้นหลังจากที่ทราบว่าท้องถิ่นต้องการอะไร เป็นอะไรในอนาคต และจะเป็นไปได้เมื่อผลการวิเคราะห์ศักยภาพและการประเมินสภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบันปรากฏ ผนวกกับประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นและความต้องการ/ความคาดหวังของทุกฝ่ายในท้องถิ่น ดังนั้น การตอบคำถามว่าท้องถิ่นจะต้องทำอะไร เพื่อใคร คำตอบที่เกิดขึ้นก็คือ ความหมายของคำว่า “พันธกิจ” นั่นเอง ภารกิจหลักเป็นข้อความหรือถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอ และปณิธานหรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลักหรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ การกำหนดพันธกิจ มีแนวทางการดำเนินการแยกเป็นสองระดับ คือ

๑) พันธกิจในลักษณะที่เป็นอำนาจ (Mandate) ที่ได้รับมอบหมายจากสังคมหรือรัฐ ซึ่งได้แก่กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) พันธกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมุ่งมั่นที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้และแสดงถึงความเข้าใจในรายงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุหรือกำหนดพันธกิจไว้อย่างชัดเจนเป็นที่ยอมรับและเข้าใจของบุคลากรทุกฝ่ายในองค์กร จะช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะภารกิจหลักจะเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวหรือเป็นหลักการร่วมสำหรับการดำเนินงานใน แต่ละด้านของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

พันธกิจ ที่มีลักษณะ ดังนี้

- ๑) ต้องสอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบที่มีอยู่
- ๒) ไม่ขัดแย้งต่อบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมาย
- ๓) ต้องระบุถึงบทบาทหน้าที่ที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้านและมีความเป็นไปได้

ในทางปฏิบัติ

- ๔) ต้องสะท้อนถึงคุณค่าหลักหรือขอบเขตกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ
- ๕) ต้องสนับสนุนและนำไปสู่ถึงการบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้

หากเปรียบวิสัยทัศน์เป็นเสมือนจุดหมายปลายทางแล้ว พันธกิจก็เป็นเสมือนเส้นทางที่ถูกต้อง ชัดเจนที่จะนำเราไปสู่จุดหมายปลายทางนั้นโดยสวัสดิภาพ ภารกิจหลักมีอยู่ ๒ ระดับ คือระดับองค์กร (Organizational Mission) และระดับส่วนงาน (Departmental Mission) พันธกิจทั้ง ๒ ระดับนี้มีความหมายเดียวกัน แตกต่างกันเพียงขอบเขตของบทบาทหน้าที่ที่ปลีกย่อยลงไปตามลำดับชั้นของโครงสร้างองค์กรเท่านั้น แต่ที่สำคัญก็คือภารกิจทั้ง ๒ ระดับต้องสอดคล้องสนับสนุนกันและกันอย่างน้อยที่สุดต้องไม่ขัดแย้งกัน ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคงจะเป็นการแสดงพันธกิจระดับองค์กร แต่ขณะเดียวกันหน่วยงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ต้องมีการกำหนดภารกิจของหน่วยงานประกอบไปด้วย

ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง ขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินงานทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผนพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีลักษณะ ดังนี้

๑) ต้องระบุถึงขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่สนับสนุนและนำไปสู่ภารกิจหลัก และบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างครอบคลุมรอบด้าน

๒) มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น นำวิสัยทัศน์ภารกิจหลักมาพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรค่าแก่การดำเนินการทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และองค์กร ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุภารกิจหลักและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจแยกเป็นด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายย่อยในแต่ละด้านก็ได้ซึ่งเราจะเขียนรูปประโยคที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายดังกล่าว ดังนี้

“คำกริยา + ประเภทของกิจกรรม / สภาพการณ์ + กลุ่มเป้าหมาย + สถานที่”

กรอบความคิดที่ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเราจะใช้กรอบ ๒ กรอบ กรอบความคิดแรก ก็คือวิสัยทัศน์และภารกิจหลัก นั้นย่อมาหมายความว่าจุดมุ่งหมายดังกล่าวต้องสอดคล้องหรือนำไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ กรอบความคิดที่สอง ก็คือ หลักการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งหมายถึงการรักษาและเพิ่มพูนความเจริญงอกงามของท้องถิ่น ในลักษณะที่จะเป็นการสืบสานความเจริญงอกงามนั้นให้เพอพลูสืบเนื่องไปถึงชั่วลูกชั่วหลานโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียหายในด้านต่างๆ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว

ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการโดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้ว การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือทิศทางโดยรวมของท้องถิ่นเพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความต้องการที่จะเป็นในอนาคต

ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดและการบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

เมื่อได้ดำเนินการกำหนดวิสัยทัศน์ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์โดยอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหมายถึง แนวคิดหรือวิธีการที่แยกย่อยอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร อันเป็นการตอบคำถามว่า “ท้องถิ่นจะไปถึงจุดหมายที่ต้องการได้อย่างไร” ดังนั้น แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นกรอบชี้แนะหรือส่วนหัวกระบวนของชุดแผนงาน ซึ่งเป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และเมื่อได้บรรลุวัตถุประสงค์แล้วหมายความว่า ย่อมบรรลุถึงภารกิจหลัก ที่ต้องการด้วย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทั้งหมดที่กล่าวมานั้นมีความสำคัญในเชิงตรรกะ (Logical Linkage) ซึ่งกันและกัน ของกระบวนการขั้นตอนและระดับต่างๆ ของแผนพัฒนาท้องถิ่นเชิงกลยุทธ์หลังจากที่ได้แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น แล้ว จะต้องนำแนวทางที่ได้ทั้งหมดมาทำการบูรณาการเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน การบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นจะทำให้ได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นด้านต่างๆ ที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ ๘ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น

เป็นการกำหนดปริมาณหรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนา ภายในเวลาที่กำหนด จึงมีความเฉพาะเจาะจงในผลที่คาดว่าจะได้รับในเชิงปริมาณตามช่วงเวลาต่างๆ ของกระบวนการดำเนินงานเป้าหมาย ที่ดีควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. เงื่อนไข ควรระบุว่าต้องการทำอะไรให้บรรลุผลเมื่อไหร่
๒. ปริมาณ ที่ต้องการจะเกิดขึ้นในจำนวนเท่าไร
๓. คุณภาพ เป็นสภาพที่พึงปรารถนา
๔. สถานที่ เป็นการระบุถึงเขตพื้นที่ครอบคลุมที่ต้องการ
๕. มีความเป็นไปได้ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จริง
๖. ควรเป็นข้อความที่แสดงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลังโครงการสิ้นสุด
๗. กรณีที่มีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งเป้าหมาย ควรจัดลำดับความสำคัญหรือความเร่งด่วนไว้เพื่อให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วน

ขั้นตอนที่ ๙ การอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นจะนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ ๑-๘ มาจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเค้าโครงที่กำหนด จากนั้นจะนำร่างแผนฯ เสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพิจารณาและปรับปรุงก่อนนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔. ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเล็งเห็นถึงเป้าหมายความสำเร็จในอนาคต
๒. มีกรอบแนวทางการพัฒนาทำให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน
๓. มีเครื่องมือที่ใช้สำหรับแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ตรงต่อความต้องการและความเดือดร้อนในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง
๔. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสามารถเชื่อมโยงความสอดคล้องแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาจังหวัด ไปจนถึงแผนการพัฒนาระดับชาติ

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

2.1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ประวัติความเป็นมา

ความเป็นมาที่ได้ชื่อว่า “เวียงน้อย” เพราะเมื่อสมัยก่อนมีต้นไม้ที่ชื่อว่า “ต้นเวง” ขึ้นอยู่จำนวนมาก จนกลายเป็นที่อาศัยของนกนานาพันธุ์ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งพืชพรรณต่างๆ จนกลายมาเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้านเล็กๆ ที่เดิมเป็นเขตการปกครองขึ้นกับอำเภอพล จนเมื่อ พ.ศ.๒๔๔๑ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศยกฐานะขึ้นเป็น “ตำบลเวียงน้อย” และเมื่อถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๑๔ ได้รับการยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอ และวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๘ จึงได้ยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอเวียงน้อยในคราวต่อมา และชื่อ “เวียงน้อย” จึงเป็นทั้งชื่อของอำเภอและตำบลไปด้วยกัน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่มีความผูกพันและความภาคภูมิใจกับชื่อนี้มานานจึงไม่มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนชื่อเป็นอย่างอื่น “บ้านเวียงน้อย” หมู่ที่ ๑ จึงเป็นชื่อตำบลเวียงน้อยถึงปัจจุบัน

ตำบลเวียงน้อย เป็นตำบล ๑ ใน ๖ ตำบลของอำเภอเวียงน้อย ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน และได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเวียงน้อยเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ได้ปรับขนาดจากองค์การบริหารส่วนตำบล จากขนาดเล็กเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๓

ที่ตั้งและอาณาเขต ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ที่ตั้งของ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ 4 บ้านกุดตุ้ โดยตั้งอยู่ริมถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2065 สายเมืองพล – ชัยภูมิ กม.ที่ 16 ห่างจากที่ว่าการอำเภอเวียงน้อย มาทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 6 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มาทางทิศใต้ระยะทางประมาณ 92 กิโลเมตร โดยมีพื้นที่และเขตติดต่อกับเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลก้านเหลือง อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลทางขวาง อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลลอมคอม และองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสง่า อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลละหานนา และองค์การบริหารส่วนตำบลท่านางแนว อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น

แผนที่ตำบลแวงน้อย

เนื้อที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มีพื้นที่ตำบลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยโดยประมาณ 24,862 ไร่ หรือ 39.78 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 18.42 ของพื้นที่ทั้งหมดของอำเภอแวงน้อย และมีพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางน้อยกว่า 180-200 เมตร โดยมีเนื้อที่แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	เนื้อที่ (ไร่)	อันดับที่	หมายเหตุ
1	แวงน้อย	2,010	6	
2	ดอนหัน	2,212	5	
3	หนองแขม 1	2,243	3	
4	กุดรู	2,927	1	
5	อีโล	1,865	8	
6	โคกสี	1,605	10	
7	หนองหอย	1,829	9	
8	ป่าเป้ง	2,224	4	
9	โนนศิลา	2,446	2	
10	นาจาน	1,411	11	
11	โนนขี้เหล็ก	978	13	
12	ศรีเมือง	1,120	12	
13	หนองแขม 2	1,992	7	

การใช้ที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ลำดับที่	ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่(ไร่)	ร้อยละ
1	ทำนา	21,624	86.97
2	ป่าผลัดใบ	790	3.17
3	ปลูกพืชไร่	608	2.44
4	สถานที่ราชการและสถาบันต่างๆ	95	0.38
5	ที่ตั้งหมู่บ้าน/ชุมชน	1,213	4.87
6	ทุ่งหญ้าสลับป่าเสื่อมโทรม	260	1.04
7	พื้นที่เก็บกักน้ำ ห้วย,หนอง,คลอง,บึง ต่างๆ	272	1.09
รวม		24,862	100

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีสภาพพื้นที่และลักษณะภูมิประเทศของตำบลส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบและพื้นที่ดอน

การแบ่งเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีการแบ่งเขตการปกครองออกทั้งหมดเป็น ๑๓ หมู่บ้าน แบ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย เต็มพื้นที่จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๒	บ้านดอนหัน	หมู่ที่ ๓	บ้านหนองแถม ๑
หมู่ที่ ๔	บ้านกุดจุก	หมู่ที่ ๕	บ้านอีโล
หมู่ที่ ๗	บ้านหนองหอย	หมู่ที่ ๘	บ้านป่าเป้ง
หมู่ที่ ๙	บ้านโนนศิลา	หมู่ที่ ๑๐	บ้านนาจาน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านโนนขี้เหล็ก	หมู่ที่ ๑๓	บ้านหนองแถม ๒

และหมู่บ้านที่อยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย บางส่วนจำนวน ๓ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านเวียงน้อย
หมู่ที่ ๖	บ้านโคกสี
หมู่ที่ ๑๒	บ้านศรีเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีอาณาเขตพื้นที่การปกครองตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๒ คลอบคลุมพื้นที่ ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขต ติดต่อกับ ตำบลก้านเหลือง อำเภอเวียงน้อย จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขต เริ่มต้นจาก กิ่งกลางลำห้วยยางบง บริเวณตัดกับกิ่งกลางถนนสายบ้านป่าเป้ง บ้านหนองหญ้าขาว บริเวณ พิกัด TC 217534 ไปทางทิศตะวันออกตามกิ่งกลางลำห้วยยางบง ถึงกิ่งกลางถนนสายบ้านน้ำซับ - บ้านโคกใหญ่ บริเวณพิกัด TC 234535 ไปตามกิ่งกลางถนนสายบ้านน้ำซับ-บ้านโคกใหญ่ ถึงกิ่งกลางลำห้วยอีโล บริเวณพิกัด TC 247532 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวกิ่งกลางลำห้วยอีโล ถึงริมถนนเข้าบ้านโนนศิลา ทางทิศตะวันออกบริเวณพิกัด TC 251526 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวริมถนนสายบ้านโนนศิลา-บ้านหนองสองห้องด้านตะวันออกบรรจบกับถนนเข้าบ้านหนองแถม บริเวณพิกัด TC 270518 ไปทางทิศใต้ตามแนวริมถนนเข้าบ้านหนองแถมทางทิศตะวันออก บรรจบกับถนนเข้าบ้านกุดจุก บริเวณพิกัด TC 270497 ไปทางทิศตะวันออกตามแนวริมถนนสายบ้านหนองแถม-บ้านกุดจุก ถึงหลักเขตตำบลหลักที่ 3 ริมถนนสายบ้านหนองแถม-บ้านกุดจุกด้านตะวันออก (ห่างจากบ้านกุดจุกประมาณ 1 กิโลเมตร ห่างจุดตัดระหว่างถนนสายบ้านหนองแถม-บ้านกุดจุก กับลำห้วยโสกกระลาด ประมาณ 0.8 กิโลเมตร) บริเวณพิกัด TC 285493 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านทุ่งนาถึงหลักเขตตำบลหลักที่ 2 ริมถนนสายบ้านบะแหบ-บ้านกุดจุก(สายเก่า) ไปทางทิศตะวันออกผ่านทุ่งนาถึงหลักเขตตำบลหลักที่ 1 ริมทางเกวียนสายบ้านบะแหบ-ถนนทางหลวงหมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) ทางทิศตะวันออก (บริเวณซึ่งห่างจากจุดบรรจบระหว่างทางเกวียนสายบ้านบะแหบ-ถนนทางหลวงหมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) กับถนนสายบ้านบะแหบ-บ้านลอมคอม ประมาณ 1 กิโลเมตร บรรจบระหว่างทางเกวียนกับถนนทางหลวงหมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) ประมาณ 0.7 กิโลเมตร) บริเวณพิกัด TC 315483 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทุ่งนาถึงกิ่งกลางถนนสายบ้านบะแหบ-บ้านลอมคอม บริเวณหนองเก่า (คูหนองทางทิศใต้กับคูหนองทางทิศตะวันออกบรรจบกัน) บริเวณพิกัด TC 323490 ไปทางทิศตะวันออกตามแนวกิ่งกลางถนนสายบ้านบะแหบ-บ้านลอมคอม สิ้นสุดที่กิ่งกลางถนนเข้าบ้านหนองหอยบริเวณพิกัด TC 334493 รวมระยะทางด้านทิศเหนือ ประมาณ 17 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก มีอาณาเขต ติดต่อกับ ตำบลลอมคอม อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขต เริ่มต้นจากกึ่งกลางถนนเข้าบ้านหนองหอย บริเวณตัดกึ่งกลางถนนสายบ้านบะแหบ-บ้านลอมคอม บริเวณ พิกัด TC 334493 ไปทางทิศใต้ตามแนวกึ่งกลางถนนเข้าบ้านหนองหอย ถึงกึ่งกลางถนนทางหลวงหมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) บริเวณพิกัด TC 331470 ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามกึ่งกลางถนนทางหลวง หมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) สิ้นสุดที่กึ่งกลางถนนเข้าบ้านคูขาด บริเวณพิกัด TC 333467 รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ 3 กิโลเมตร

ทิศใต้ มีอาณาเขต ติดต่อกับ ตำบลทางขวาง อำเภอเวียงชัย จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนวเขต เริ่มต้นจากกึ่งกลางถนนเข้าบ้านคูขาดตัดกับกึ่งกลางถนนทางหลวงหมายเลข 2065 (สายเมืองพล-ชัยภูมิ) บริเวณพิกัด TC 333467 ไปทางทิศตะวันตกตามแนวกึ่งกลางถนนเข้าบ้านคูขาดถึงกึ่งกลางถนนเข้าบ้าน หนองหญ้าปล้อง บริเวณพิกัด TC 300465 ไปตามกึ่งกลางถนนเข้าบ้านหนองหญ้าปล้อง ถึงริมถนนสาย บ้านหนองไผ่-บ้านกุดรูทางทิศตะวันออกบริเวณพิกัด TC 285462 ไปทางทิศเหนือตามแนวริมถนนสาย บ้านหนองไผ่-บ้านกุดรูทางทิศตะวันออก ถึงกึ่งกลางลำห้วยกุดรู บริเวณพิกัด TC 283471 ไปทางทิศ ตะวันตก ตามแนวกึ่งกลางลำห้วยกุดรู ผ่านกึ่งกลางลำห้วยส้มป่อย บริเวณพิกัด TC 216448 สิ้นสุดที่กึ่งกลาง ลำห้วยทรายบริเวณพิกัด TC 211451 รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ 9 กิโลเมตร

ทิศตะวันตก มีอาณาเขต ติดต่อกับ ตำบลละหานนา อำเภอเวียงชัย จังหวัดขอนแก่น โดยมีแนว เขตเริ่มต้นจากกึ่งกลางลำห้วยทราย บริเวณที่บรรจบกับกึ่งกลางลำห้วยกุดรู บริเวณพิกัด TC 211451 ไปทาง ทิศเหนือตามแนวกึ่งกลางลำห้วยทรายถึงกึ่งกลางถนนสายบ้านเวียงน้อย-บ้านป่าเป้ง บริเวณพิกัด TC 232518 ไปตามแนวกึ่งกลางถนนสายบ้านเวียงน้อย-บ้านป่าเป้ง-บ้านหนองหญ้าขาวถึงกึ่งกลางลำห้วยยางบง บริเวณพิกัด TC 217534 รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 10 กิโลเมตร

ข้อมูลประชากร ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

หมู่ที่	บ้าน	2555			2556			2557		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านเวียงน้อย	35	25	60	42	29	71	43	27	70
2	บ้านดอนหัน	402	389	791	403	395	798	406	397	803
3	บ้านหนองแถม 1	337	322	659	333	315	648	340	315	655
4	บ้านกุดรู	582	637	1,219	584	640	1,224	590	635	1,225
5	บ้านฮีโล	473	476	949	476	476	952	474	470	944
6	บ้านโคกสี	36	33	69	36	35	71	39	36	75
7	บ้านหนองหอย	267	233	500	246	231	477	246	226	472
8	บ้านป่าเป้ง	154	149	303	155	156	311	160	153	313
9	บ้านโนนศิลา	255	245	500	241	227	468	239	227	466
10	บ้านนาจาน	186	214	400	189	213	402	191	214	405
11	บ้านโนนขี้เหล็ก	70	58	128	68	58	126	68	56	124
12	บ้านศรีเมือง	15	16	31	16	16	32	16	18	34
13	บ้านหนองแถม 2	540	562	1,102	551	569	1,120	555	563	1,118
รวมทั้งสิ้น		3,352	3,359	6,711	3,340	3,360	6,700	3,367	3,337	6,704

ตารางแสดงจำนวนครัวเรือนของประชากรตำบลแวงน้อย
ประชากรตำบลแวงน้อย ประจำปี 2557 พบว่ามีครัวเรือนในตำบลแวงน้อยทั้งสิ้น 1,768 ครัวเรือน

หมู่ที่	บ้าน	2555	2556	2557
1	บ้านแวงน้อย	29	36	37
2	บ้านดอนหัน	176	191	195
3	บ้านหนองแวม 1	160	167	168
4	บ้านกุดรู	334	346	352
5	บ้านฮีโล	220	229	231
6	บ้านโคกสี	32	34	39
7	บ้านหนองหอย	113	114	116
8	บ้านป่าเป้ง	77	84	86
9	บ้านโนนศิลา	104	110	113
10	บ้านนาจาน	93	97	98
11	บ้านโนนขี้เหล็ก	29	29	29
12	บ้านศรีเมือง	24	26	26
13	บ้านหนองแวม 2	263	273	278
	รวม	1,654	1,738	1,768

(ที่มาข้อมูล จำนวนครัวเรือน ณ เดือน เมษายน 2557 สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง)

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- ธนาคาร	-	แห่ง
- โรงแรม	-	แห่ง
- ปั้มน้ำมันและก๊าซ (ขนาดเล็ก)	3	แห่ง
- โรงสี	22	แห่ง
- ร้านค้า	107	แห่ง
- อื่นๆ	3	แห่ง

ข้อมูลด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย มีโรงเรียน(ในสังกัด สพฐ.) ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จำนวน 5 โรงเรียน ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	ที่ตั้ง	จำนวนบุคลากรครู	จำนวนนักเรียน
1	โรงเรียนบ้านหนองแวมฮีโล (ขยายโอกาสถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น)	หมู่ 13	17	189
2	โรงเรียนบ้านกุดรู	หมู่ 4	12	70
3	โรงเรียนบ้านดอนหันนาจาน	หมู่ 2	6	72
4	โรงเรียนบ้านป่าเป้งน้ำซั้บ	หมู่ 8	4	14
5	โรงเรียนแวงน้อยศึกษา (ระดับมัธยมศึกษา)	หมู่ 12	48	1,100

การจัดการศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ได้ดำเนินการตามโครงการถ่ายโอนภารกิจจัดการศึกษา ระดับอนุบาล 3 ขวบ ซึ่งปฏิบัติตามนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 78 และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 กรมพัฒนาชุมชน ได้ถ่ายโอนการจัดการศึกษาอนุบาล 3 ขวบ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการในปีการศึกษา 2545 โดยสนับสนุนด้านวัสดุการศึกษา ด้านวิชาการและผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กให้ช่วยดำเนินการต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเด็กก่อนวัยเรียน อนุบาล 3 ขวบ จำนวน 2 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจาน ตั้งอยู่ บ้านนาจาน หมู่ที่ 10

พ.ศ.2556				พ.ศ.2557			
ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก
54	56	110	6	58	52	110	6

(ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2557 จากส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแวม ตั้งอยู่บ้านหนองแวม 2 หมู่ที่ 13

พ.ศ.2556				พ.ศ.2557			
ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก	ชาย	หญิง	รวม	จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก
44	61	105	5	46	59	105	5

(ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2557 จากส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)

ดังนั้นเพื่อให้ประชาชนที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีความเชื่อมั่นจำเป็นต้องปรับปรุงพัฒนาทั้งบุคลากร อาคารสถานที่ หลักสูตร วัสดุการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ศูนย์การเรียนชุมชนประจำตำบลเวียงน้อย (การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอเวียงน้อย)

มีนักเรียนที่เข้าเรียนในศูนย์การเรียนชุมชนประจำปีการศึกษา 2557 ดังนี้

- ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 52 คน
- ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 89 คน

การสาธารณสุข

ตำบลเวียงน้อย ไม่มีสถานีอนามัยประจำตำบล ซึ่งเป็นตำบลเดียวของอำเภอเวียงน้อย ผู้ติดเชื้อ HIV ที่รายงานตัวต่อศูนย์โรคเอดส์อำเภอเวียงน้อยและได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีจำนวน 18 คน ซึ่งอยู่ในการดูแลติดตามผลของศูนย์โรคเอดส์อำเภอเวียงน้อย (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด)

ข้อมูลผู้สูงอายุ

ในเขตตำบลแว้งน้อย มีผู้สูงอายุซึ่งได้รับเบี้ยยังชีพ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จำนวน 930 คน (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด)

ข้อมูลผู้พิการทุพพลภาพ

ในเขตตำบลแว้งน้อย มีจำนวนผู้พิการที่ที่ได้รับการช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ จากองค์การบริหารส่วน ตำบลแว้งน้อย จำนวน 148 คน (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานพัฒนาชุมชน สำนักปลัด)

การคมนาคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

การคมนาคมของตำบลแว้งน้อย มีถนนสายหลักที่มีสภาพการใช้งานดี คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2065 (เมืองพล – ชัยภูมิ) ส่วนถนนเชื่อมระหว่างตำบลและหมู่บ้านจะมีถนนลาดยางสายหลักเป็น ทางหลวงจังหวัดหลายสาย ดังนี้

1.ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2065 (เมืองพล-ชัยภูมิ) เริ่มต้นจากอำเภอลำทะเมนชัยถึงจังหวัดชัยภูมิผ่าน หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย คือ บ้านหนองหอย หมู่ที่ 7,บ้านกุดรู หมู่ที่ 4,บ้านแว้งน้อย หมู่ที่ 1,บ้านโคกสี หมู่ที่ 6,บ้านศรีเมือง หมู่ที่ 12

2.ถนน รพช. (เดิม) หมายเลข ขก 3029 จากอำเภอลำทะเมนชัยถึงบ้านโคกลำดวน ตำบลท่าวัด ผ่านหมู่บ้าน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย คือ บ้านศรีเมือง หมู่ที่ 12,บ้านนาจาน หมู่ที่ 10 และบ้านดอนหัน หมู่ที่ 2

3.ถนนโยธาธิการจังหวัด (เดิม)หมายเลข ขก 2047 จากอำเภอลำทะเมนชัย ถึงบ้านหนองหญ้าขาว ตำบลท่า นางแนว ผ่านหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย คือ บ้านศรีเมือง หมู่ที่ 12,บ้านโคกสี หมู่ที่ 6 , บ้านป่าเป้ง หมู่ที่ 8 และบ้านโนนศิลา หมู่ที่ 9

4.ถนน รพช. (เดิม) หมายเลข ขก 3056 จากแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2065 (เมืองพล-ชัยภูมิ) ถึงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2199 ณ ตำบลใหม่มาเพียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่น ผ่านหมู่บ้านใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย คือ บ้านหนองแถม 1 หมู่ที่ 3 และบ้านหนองแถม 2 หมู่ที่ 13

5.ถนนโยธาธิการจังหวัด (เดิม) หมายเลข ขก 2124 จากแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2065 (เมืองพล-ชัยภูมิ) ถึงบ้านแว้งน้อย เขตเทศบาลตำบลแว้งน้อย ผ่านหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล แว้งน้อย คือบ้านอีโล หมู่ที่ 5 และบ้านแว้งน้อย หมู่ที่ 1

6.ถนนโยธาธิการจังหวัด (เดิม) หมายเลข 2087 จากแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2065 (เมืองพล-ชัยภูมิ) ณ บ้านกุดรู หมู่ที่ 4 ตำบลแว้งน้อย ถึงบ้านหนองไผ่ ตำบลโคกสง่า อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัด ขอนแก่น

ถนนภายในหมู่บ้านภายในตำบลแว้งน้อย

(1) ถนน คสล.	จำนวน	22	สาย	คิดเป็นพื้นที่	21,167	ตารางเมตร	สภาพใช้งานได้ดี
(2) ถนนลูกรัง	จำนวน	10	สาย	คิดเป็นพื้นที่	29,682	ตารางเมตร	สภาพใช้งานได้ดี
(3) ถนนลาดยาง	จำนวน	7	สาย	คิดเป็นพื้นที่	29,682	ตารางเมตร	สภาพใช้งานได้ดี
(4) ถนนดิน	จำนวน	15	สาย	คิดเป็นพื้นที่	5,548	ตารางเมตร	สภาพใช้งานได้ดี
(5) ถนนหินคลุก	จำนวน	22	สาย	คิดเป็นพื้นที่	21,167	ตารางเมตร	สภาพใช้งานได้ดี

(ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย)

การศาสนา ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประชาชนในตำบลแขวงน้อย นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 98.7 และ ศาสนาคริสต์ร้อยละ 1.3 โดยมี ศาสนสถาน ในพื้นที่ จำนวน 10 แห่ง ดังนี้

1.วัดดอนศิลา	ตั้งอยู่บ้านดอนหัน	หมู่ที่ 2
2.วัดราษฎร์บำรุง	ตั้งอยู่บ้านหนองแถม 1	หมู่ที่ 3
3.วัดศรีธงชัย	ตั้งอยู่บ้านกุดรู	หมู่ที่ 4
4.วัดอัมพวัน	ตั้งอยู่บ้านอีโล	หมู่ที่ 5
5.วัดสังข์ศิริโกศา	ตั้งอยู่บ้านหนองหอย	หมู่ที่ 7
6.วัดอัสสัมถาราม	ตั้งอยู่บ้านป่าเป้ง	หมู่ที่ 8
7.วัดศีลขันธาราม	ตั้งอยู่บ้านโนนศิลา	หมู่ที่ 9
8.วัดสุวรรณาราม	ตั้งอยู่บ้านนาจาน	หมู่ที่ 10
9.วัดสว่างอุดราราม	ตั้งอยู่บ้านโนนขี้เหล็ก	หมู่ที่ 11
10.โบสถ์คริสต์จักร	ตั้งอยู่บ้านหนองแถม 2	หมู่ที่ 13

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ

- สมาชิก อปพร.	จำนวน	120 คน
- อาสาสมัครกฐีพ	จำนวน	24 คน

แหล่งน้ำในพื้นที่

	ประเภทแหล่งน้ำ							อื่น ๆ
	ประปา	บ่อ บาดาล	สระน้ำ	ฝาย	ทำนบ	บ่อน้ำ ตื้น	ห้วย/ คลอง	
1	1	1	1	-		-	1	-
2	1	1	3	1		-	1	-
3	1	1	1	2		-	1	-
4	1	-	4	-		-	3	-
5	1	-	2	3	1	-	1	-
6	-	1	-	-		-	1	-
7	1		3	1		-	1	-
8	1	-	4	-		1	1	-
9	1	-	3	-		-	1	-
10	1	1	2	-	2	-	1	-
11	1	-	1	-		-	-	-
12	-	-	-	-		-	-	-
13	2	1	1	1		-	1	-
รวม	12	7	25	8	3	1	13	-

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

ข้อมูลจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

1. นายกิตติศักดิ์	ศรีโยธา	ประธานสภา อบต.
2. นายเสมียน	นาอุดม	รองประธานสภา อบต.
3. นางประยัติ	ศรีอ่อน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
4. นายไสว	ศรีอ่อน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1
5. นายสำรอง	ปัตตาทานัง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 2
6. นายบุญยม	หนุณา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 2
7. นายวันชัย	บึงโพธิ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3
8. นายวิเชียร	ดวงจุมพล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3
9. นายทองเหรียญ	ห้อยไธสง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4
10. นายนราศักดิ์	พิมสาร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4
11. นางทองเหรียญ	จันทร์สี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5
12. นายนนทกานต์	นาอุดม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5
13. นางนิรดาพร	ปัสสา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
14. นางดุสิต	มูลหล้า	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6
15. นายสม	นาแพง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7
16. นายสุรียา	ศรีภู	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7
17. นายสถิตย์	อन्नารี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8
18. นางละอองดาว	นันทวิทยาคม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8
19. นายบุญถัน	นาอุดม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 9
20. นายโสพิณ	แก้วอุดร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 10
21. นายพรจิตร	สนอุป	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 11
22. นายสมคิด	ชำโพธิ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 11
23. นางจินตนา	กุลสุวรรณ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 12
24. นายสุพจน์	ทิพวัฒน์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 12
25. นายสุวรรณ	นาอุดม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 13
26. นายสมพร	บุญประสพ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 13

ข้อมูลคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

1. นายหนูกาลัน	นิบุญท่า	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
2. นายอนุศักดิ์	มีทอง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
3. นายชัยวัฒน์	ทองน้อย	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. นายทองใบ	สมวาง	เลขานุการนายก ฯ

(ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานบุคคลสำนักปลัดฯ)

ข้อมูลจำนวนบุคลากรพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีจำนวน 36 อัตรา และมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ส่วนราชการ ดังนี้

- สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน 15 อัตรา
1. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงาน อบต.8)	จำนวน 1 อัตรา
2. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล(นักบริหารงาน อบต. 7)	จำนวน 1 อัตรา
3. หัวหน้าสำนักงานปลัดฯ (นักบริหารงานทั่วไป 6)	จำนวน 1 อัตรา
4. นักพัฒนาชุมชน (6 ว)	จำนวน 1 อัตรา
5. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน (6 ว)	จำนวน 1 อัตรา
6. เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (5)	จำนวน 1 อัตรา
7. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (5)	จำนวน 1 อัตรา
8. พนักงานขับรถยนต์บรรทุกน้ำ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)	จำนวน 1 อัตรา
9. ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)	จำนวน 1 อัตรา
10. ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน (พนักงานจ้างตามภารกิจ)	จำนวน 1 อัตรา
11. คนงานทั่วไป (พนักงานจ้างทั่วไป)	จำนวน 1 อัตรา
12. ยาม (พนักงานจ้างทั่วไป)	จำนวน 1 อัตรา
13. พนักงานขับรถยนต์ (พนักงานจ้างทั่วไป)	จำนวน 1 อัตรา
14. พนักงานดับเพลิง (พนักงานจ้างทั่วไป)	จำนวน 1 อัตรา
15. แม่บ้าน (จ้างเหมาบริการ)	จำนวน 1 อัตรา
- ส่วนการคลัง	จำนวน 6 อัตรา
1.ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงาน คลัง 7)	จำนวน 1 อัตรา
2.นักวิชาการเงินและบัญชี (4)	จำนวน 1 อัตรา
3.นักวิชาการจัดเก็บรายได้ (4)	จำนวน 1 อัตรา
4.เจ้าพนักงานพัสดุ (4)	จำนวน 1 อัตรา
5.นักวิชาการคลัง (ลูกจ้างประจำ)	จำนวน 1 อัตรา
6.ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัสดุ (พนักงานจ้างตามภารกิจ)	จำนวน 1 อัตรา
- ส่วนโยธา	จำนวน 1 อัตรา
1.ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง (7)	จำนวน 1 อัตรา
- ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	จำนวน 12 อัตรา
1.นักวิชาการศึกษา (6 ว)	จำนวน 1 อัตรา
2.ครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน 4 อัตรา
3. ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน 7 อัตรา
- ส่วนส่งเสริมการเกษตร	จำนวน 2 อัตรา
1.นักวิชาการเกษตร (6 ว)	จำนวน 1 อัตรา
2.ผู้ช่วยนักวิชาการเกษตร	จำนวน 1 อัตรา

การบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

รายได้และรายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย สามปีย้อนหลัง พ.ศ.2554 - พ.ศ.2556

รายการ	2554	2555	2556
1. หมวดภาษีอากร	113,790.74	117,091.77	105,000.00
1.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	36,315.00	37,942.50	30,00.00
2.ภาษีบำรุงท้องที่	71,525.74	70,615.27	70,000.00
3.ภาษีป้าย	5,950.00	8,534.00	5,000.00
2. หมวด ค่าธรรมเนียมค่าปรับและใบอนุญาต	19,340.00	31,625.00	17,300.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตขายสุรา	0.00	202.73	0.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	1,720.00	2,407.00	1,000.00
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเก็บขนขยะมูลฝอย	0.00	0.00	0.00
ค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร	0.00	0.00	0.00
ค่าธรรมเนียมปิด โปรง ติดตั้งแผ่นประกาศหรือแผ่นปลิวเพื่อโฆษณา	30.00	0.00	0.00
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนพาณิชย์	0.00	240.00	100.00
ค่าปรับการผิดสัญญา	2,840.00	12,026.00	5,000.00
ค่าปรับอื่นๆ	0.00	3,000.00	0.00
ค่าใบอนุญาตรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย	5,000.00	5,000.00	5,000.00
ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	7,790.00	7,490.00	6,000.00
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	760.00	1,260.00	200.00
ค่าใบอนุญาตอื่นๆ	1,200.00	0.00	0.00
3. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	137,411.21	264,713.75	80,000.00
ดอกเบี้ย	137,411.21	264,713.75	80,000.00
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	160,780.00	286,897.00	260,000.00
ค่าขายแบบแปลน	155,200.00	50,700.00	60,000.00
ค่าจำหน่ายแบบพิมพ์และคำร้อง	0.00	20.00	0.00
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ	0.00	5,560.00	236,197.00
หมวดรายได้จากทุน	0.00	0.00	0.00
ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	0.00	0.00	0.00

รายการ	2554	2555	2556
หมวดภาษีจัดสรร	12,401,373.85	12,915,781.48	12,663,710.00
ค่าภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พรบ.กำหนดแผน	5,151,395.04	5,714,438.79	5,660,000.00
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พรบจัดสรรรายได้	2,561,406.53	2,911,444.44	2,600,000.00
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	93,448.83	90,390.02	95,000.00
ภาษีสุรา	1,031,659.69	1,127,471.47	1,100,000.00
ภาษีสรรพสามิต	2,485,322.53	2,026,128.61	2,368,710.00
ค่าภาคหลวงแร่	69,052.27	37,166.65	70,000.00
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	263,645.96	355,249.50	270,000.00
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน	745,443.00	653,429.00	5,000.00
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	7,497,349.00	8,373,996.00	8,373,990.00
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนโดยเลือกทำ	7,497,349.00	8,373,996.00	8,373,990.00
รวมทุกหมวดรายจ่าย	20,330,044.80	21,990,042.73	21,500,000.00

จะเห็นได้ว่ารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จากการเปรียบเทียบข้อมูล ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2554 - 2556 ในแต่ละปีมีรายได้ที่ไม่แน่นอน เนื่องจากการพัฒนาศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย และนโยบายการของรัฐบาลในเรื่องการกระจายรายได้สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานการเงินและบัญชีส่วนการคลัง)

รายจ่ายจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ย้อนหลังสามปี พ.ศ.2554 - 2556

รายการ	2554	2555	2556
1. รายจ่ายงบกลาง	1,214,668.00		1,021,691.98
1.1 ชำระหนี้เงินกู้	-	-	-
1.2 จ่ายตามข้อผูกพัน	915,043.00	646,924.00	644,104.00
1.3 เงินช่วยเหลือเฉพาะการ	-	-	-
1.4 เงินสำรองจ่าย	299,625.00	369,650.00	377,587.98
1.5 อื่น ๆ			

รายการ	2554	2555	2556
2. รายจ่ายประจำ	13,676,242.08	14,406,279.15	16,218,022.53
2.1 เงินเดือน	2,370,010.00	3,083,041.00	3,544,944.00
2.2 ค่าจ้างประจำ	139,380.00	144,780.00	174,570.00
2.3 ค่าจ้างชั่วคราว	851,400.00	977,222.00	1,227,300.00
2.4 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	8,286,368.00	8,178,219.58	9,586,337.04
2.5 ค่าสาธารณูปโภค	189,274.29	296,553.42	345,892.54
2.6 เงินอุดหนุน	1,839,809.79	1,726,463.15	1,338,978.95
2.7 รายจ่ายอื่น ๆ	-	-	-
3. รายจ่ายเพื่อการลงทุน	4,127,256.00	3,176,165.41	2,388,000.00
3.1 ค่าครุภัณฑ์	813,080.00	274,900.00	324,400.00
3.2 ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	3,314,176.00	2,901,265.41	2,063,600.00
4. รายจ่ายพิเศษ	8,393,549.40	13,539,391.95	14,153,129.83
4.1 เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	8,149,549.40	12,541,673.95	12,440,056.00
4.2 เงินสะสม	244,000	997,718.00	1,713,073.83
4.3 เงินอุดหนุนทั่วไประบุ วัตถุประสงค์	-	-	-
5. รายจ่ายกันไว้เบิกเหลือในปี	1,092,070.90	3,565,655.05	2,434,105.45
5.1 รายจ่ายงบกลาง	50,000	-	-
5.2 ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	1,017,070.90	1,347,167.20	1,270,690.50
5.3 ค่าครุภัณฑ์ที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง	-	2,218,487.85	890,400.00
5.4 รายจ่ายอื่น ๆ	25,000		273,014.95
รวมรายจ่ายทั้งสิ้น	26,081,520.61	35,704,065.56	36,214,949.79
สัดส่วนของรายจ่าย (ร้อยละ)	90.13	80.01	91.29

จะเห็นได้ว่ารายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จากการเปรียบเทียบตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2554 – 2556 มีอัตราการเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านบุคลากร ด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น (ข้อมูล ณ เดือน พฤษภาคม 2557 จากงานการเงินและบัญชีส่วนการคลัง)

ศักยภาพด้านเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ

องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย ได้มีการพัฒนาในศักยภาพด้านเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้สามารถทำงานได้สะดวก ทันทเวลา และมีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ดังนี้

ครุภัณฑ์สำนักงาน

1. เครื่องถ่ายภาพเอกสาร	จำนวน	2	เครื่อง
2. โต๊ะทำงาน	จำนวน	20	ตัว
3. โต๊ะพิมพ์ดีด	จำนวน	2	ตัว
4. เครื่องพิมพ์ดีด	จำนวน	2	เครื่อง
5. ตู้เก็บเอกสารต่าง ๆ	จำนวน	41	หลัง
6. โต๊ะประชุม	จำนวน	17	ตัว
8. โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์	จำนวน	5	ตัว
9. พระพุทธรูป	จำนวน	1	องค์
10. เก้าอี้ทำงาน	จำนวน	13	ตัว
11. เก้าอี้ประชุม	จำนวน	48	ตัว
12. เครื่องขยายเสียงแบบพกพา (โทรโข่ง)	จำนวน	1	เครื่อง
13. โทรทัศน์สี 29 นิ้ว	จำนวน	3	เครื่อง
14. เครื่องเล่น DVD PLAYER	จำนวน	1	เครื่อง
15. เครื่องทำน้ำเย็น	จำนวน	2	เครื่อง
16. ตู้เย็น	จำนวน	1	เครื่อง
17. กล้องถ่ายรูป	จำนวน	4	เครื่อง
18. เทปวัดระยะ	จำนวน	2	ตัว
19. กล้องวัดระดับ	จำนวน	1	ตัว
20. ปัมป์น้ำแรงดัน	จำนวน	1	เครื่อง
21. เครื่องโทรสาร (FAX.)	จำนวน	2	เครื่อง
22. เครื่องโทรศัพท์ภายใน (อินเทอร์เน็ตคอม)	จำนวน	1	เครื่อง
23. ชุดรับแขก	จำนวน	3	ชุด
24. ผ้าม่าน	จำนวน	4	ชุด
25. เครื่องปรับอากาศ	จำนวน	16	ตัว
26. พัดลมโคมจร ขนาด 16 นิ้ว	จำนวน	8	ตัว
27. มู่ลี่	จำนวน	16	ตัว
28. เครื่องคอมพิวเตอร์	จำนวน	10	เครื่อง
29. เครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กส์	จำนวน	2	เครื่อง
30. เครื่องคอมพิวเตอร์(Pocket PC)	จำนวน	1	เครื่อง
31. เครื่องปริ้นเตอร์	จำนวน	3	เครื่อง
32. เครื่องตัดหญ้า	จำนวน	2	เครื่อง
33. เครื่องเล่นวีดีโอ	จำนวน	3	เครื่อง
34. ถังดับเพลิง	จำนวน	32	ถัง
35. ตู้ชั้นวางเอกสาร	จำนวน	2	ตัว
36. โต๊ะหมู่บูชา	จำนวน	1	ชุด
37. แผ่นพื้กร	จำนวน	2	ตัว
38. เครื่องพ่นหมอกควัน	จำนวน	2	เครื่อง
39. รถจักรยานยนต์	จำนวน	1	คัน
40. เครื่องวิทยุแม่ข่าย	จำนวน	1	เครื่อง

41. เครื่องวิทยุสื่อสารแบบมือถือ	จำนวน	29	เครื่อง
42. วิทยุเทปอัดเสียง	จำนวน	1	เครื่อง
43. เครื่องขยายเสียง	จำนวน	1	ชุด
44. โต๊ะเขียนแบบ	จำนวน	1	ตัว
45. รถเข็น	จำนวน	1	คัน
46. แผงกั้นจราจรป้องกันอุบัติเหตุ	จำนวน	10	แผง
47. รถยนต์	จำนวน	1	คัน
48. รถยนต์บรรทุกน้ำเอนกประสงค์	จำนวน	1	คัน
49. ชุดอุปกรณ์กู้ชีพกู้ภัย	จำนวน	1	ชุด
50. ชุดเครื่องเสียงห้องประชุม	จำนวน	1	ชุด
51. เครื่องตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติ	จำนวน	6	เครื่อง
52. เครื่องมัลติมีเดียโปรเจคเตอร์	จำนวน	1	เครื่อง
53. ตู้เย็น	จำนวน	1	เครื่อง
54. เครื่องหาพิกัดดาวเทียม (GPS)	จำนวน	1	ชุด

2.3 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ซึ่งเดิมเกษตรกรในพื้นที่มีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ในพื้นที่ของ อบต.เวียงน้อย มีเกษตรกรที่ประสบผลสำเร็จสามารถเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ และรวมถึงสามารถเป็นเกษตรกรต้นแบบได้ ประกอบกับ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อยได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเอาไว้ว่า “ อบต.เวียงน้อยเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจแบบพอเพียง บริหารบ้านเมืองด้วยหลักธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรมประเพณี ” ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงวิสัยทัศน์ในการพัฒนา คณะผู้บริหารได้ให้ความสำคัญในการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดทำโครงการ เช่นโครงการที่มีลักษณะการพัฒนา องค์ความรู้ของเกษตรกร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและนำไปปรับใช้ และโครงการที่มีลักษณะการส่งเสริมสนับสนุนประชาชนในการทำการเกษตรผสมผสาน อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อทำการเกษตรของเกษตรกรให้เพียงพอตลอดทั้งปี

ด้านการคมนาคม การสัญจรการขนถ่ายผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาดของเกษตรกรตำบลเวียงน้อย สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกด้วยมีเส้นทางเชื่อมต่อกับเส้นทางสายเอเชีย สาย 2065 สามารถเดินทางเข้าอำเภอเวียงน้อย อำเภอพล หรือการเดินทางระหว่างจังหวัด เช่นจังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมาก็สามารถเดินทางได้อย่างสะดวกเช่นกัน ด้วยศักยภาพในด้านต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อยแล้วจึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อยไว้ดังนี้

ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการทำการเกษตรแบบผสมผสานและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน พัฒนาคุณภาพคน คุณภาพผลิตผลทางการเกษตรให้เป็นที่ยอมรับของตลาด และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้สามารถลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย(พ.ศ.2558 – 2562)

บทที่ ๓

แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย พ.ศ.2558 – 2562

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับนโยบายและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ เช่น นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แนวทางการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย เป็นต้น แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาตำบลตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นแผนที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการของประชาชนเอง ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้องตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย สำหรับแนวคิดที่สำคัญที่เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย มีดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

นโยบายรัฐบาล (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร)

นโยบายคณะรัฐมนตรี (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก
๒. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ
๓. นโยบายเศรษฐกิจ
๔. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต
๕. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัย และนวัตกรรม
๗. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
๘. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

สำหรับนโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก มี ๑๖ เรื่อง ดังนี้

๑. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย ได้แก่

๑.๑ เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของคนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ เยียวยาและฟื้นฟูอย่างต่อเนืองแก่บุคคลทุกฝ่าย เช่น ประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชน ที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากความเห็นที่แตกต่างและความรุนแรงที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายของการใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐

1.3 สนับสนุนให้คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ดำเนินการอย่างเป็นอิสระและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบ และค้นหาความจริง จากกรณีความรุนแรงทางการเมือง การละเมิดสิทธิมนุษยชน การสูญเสียชีวิต บาดเจ็บ ทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งความเสียหายทางทรัพย์สิน

2. กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ”
3. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง
4. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายพื้นที่ชลประทาน
5. เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
6. เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ
7. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
8. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค
9. ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล
10. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน
11. ยกระดับราคาสินค้าเกษตรกรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน
12. เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ โดยจะประกาศให้ปี 2554-2555 เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” Miracle Thailand Year
13. สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น
14. พัฒนาระบบประกันสุขภาพ
15. จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ. 2554
16. เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

ส่วนนโยบายที่ต้องดำเนินการ 4 ปี มี 7 ข้อ คือ

1. นโยบายความมั่นคง อาทิ เติบโตทุนสถาบัน พัฒนากองทัพให้มีศักยภาพ
2. นโยบายด้านเศรษฐกิจ แบ่งเป็นขยายเศรษฐกิจมหภาค สร้างรายได้ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตร ส่งเสริมระบบมวลชนพื้นฐาน
3. นโยบายปฏิรูปการศึกษา แรงงาน พัฒนาสุขภาพประชาชน
4. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม
6. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
7. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2555 – 2558 (รัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี)

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2558 รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคี ประองตอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก 3 ประการ คือ

หนึ่ง เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนการพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

สอง เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

สาม เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล จึงได้กำหนดกลยุทธ์และวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบาย โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก เป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินนโยบายในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมัน รวมทั้งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยเฉพาะการให้สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการยกระดับราคาสินค้าเกษตร การเพิ่มรายได้ให้แก่แรงงาน และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การให้เบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดแก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้จะดำเนินการเร่งการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อไป

2. นโยบายที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปี นอกเหนือจากนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการในปีแรกแล้ว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ 4 ปีของรัฐบาล โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังนี้

2.1 ด้านความมั่นคงแห่งรัฐ เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ และเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ เพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในทุกด้าน

2.2 ด้านสร้างรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหาร

คุณภาพสูง และยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยการขยายช่องการตลาด รวมทั้งดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการที่มีเทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.3 ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญในการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม เพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานที่เต็มที่ รวมทั้งมีความระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ภายในประเทศ โดยการเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาพแวดล้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนและการตลาด ภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงการค้าเสรี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสในการกระจายรายได้ และการกระจายการลงทุนไปสู่ชนบท เป็นต้น

2.4 ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษาพร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู เร่งพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา และพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้การกระจายครูเพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา ด้านการคุ้มครองแรงงานรัฐบาลให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน รวมทั้งการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการประกันสังคมให้มากขึ้น และขยายความคุ้มครอง ถึงแรงงานนอกระบบที่รัฐจะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน การจัดสวัสดิการและบริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง รวมทั้งยังเร่งยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานฝีมือทั้งระบบและเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นอกจากนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ โดยการเร่งผลิตบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอ การจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการป่วย ตาย และผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง รวมทั้งการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

2.5 ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การรักษาสสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ

2.6 ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม เร่งพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมบนฐานความรู้ โดยการส่งเสริมการลงทุนในการวิจัยพัฒนาร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

2.7 ด้านต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งเสริม พัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

2.8 ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบราชการ เน้นการบริหารงานเชิงกลยุทธ์เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาค และเป็นธรรม”

หลักการของยุทธศาสตร์ ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อความสมดุล และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
2. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
3. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

1. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม
2. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่
3. การลดรายจ่าย
4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก 11 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness) ประกอบด้วย 9 ประเด็นหลัก 33 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
1. ด้านเกษตร	1.1 แผนที่การใช้ที่ดิน(Zoning) เพื่อผลิตสินค้าเกษตร 1.2 การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
2. ด้านอุตสาหกรรม	2.1 แผนที่การใช้ที่ดิน(Zoning) เพื่ออุตสาหกรรม 2.2 กำหนดและส่งเสริมอุตสาหกรรมในอนาคต (Bio -Plastic , ect.) 2.3 การเพิ่มขีดความสามารถให้ SME และ OTOP สู่อสากล 2.4 การนำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาเพิ่มมูลค่า
3. การท่องเที่ยวและบริการ	3.1 แผนที่การจัดกลุ่มเมืองท่องเที่ยว 3.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเข้าสู่รายได้ 2 ล้านล้านบาทต่อปี 3.3 ไทยเป็นศูนย์กลาง Medical Tourism ของภูมิภาค
4. โครงสร้างพื้นฐาน	4.1 การพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงสร้างพื้นฐาน 4.2 การลงทุนการให้บริการและการใช้ประโยชน์ ICT 4.3 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
5. พลังงาน	5.1 นโยบายการปรับโครงสร้างการใช้และราคาพลังงานที่เหมาะสม 5.2 การลงทุนเพื่อความมั่นคงของพลังงานและพลังงานทดแทน 5.3 การเชื่อมโยงแหล่งพลังงานและผลิตพลังงานทางเลือกในอาเซียน
6. การเชื่อมโยงเศรษฐกิจในภูมิภาค	6.1 การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ และการลงทุน เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน 6.2 แก้ไข กฎหมาย กฎระเบียบ รองรับประชาคมอาเซียน 6.3 ขับเคลื่อนการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมทวาย และ Eastern seaboard 6.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
7.การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน	7.1 การปรับปรุงขีดความสามารถในการแข่งขัน (100 ดัชนีชี้วัด) 7.2 การพัฒนาการสร้าง Brand ประเทศไทย เป็น Modern Thailand

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
8.การวิจัยและพัฒนา	8.1 ขับเคลื่อนค่าใช้จ่ายด้าน R&D เป็นร้อยละ 1 ของ GDP 8.2 Talent Mobility การใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้าน S&T 8.3 การใช้ประโยชน์ Regional Science Parks 8.4 การขับเคลื่อนข้อริเริ่มกระเป๋ตามกรอบความร่วมมืออาเซียน
9.การพัฒนาพื้นที่และเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน	9.1 การพัฒนาเมืองหลวง 9.2 การพัฒนาเมืองเกษตร 9.3 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม 9.4 การพัฒนาเมืองท่องเที่ยว 9.5 การพัฒนาเมืองบริการสุขภาพ 9.6 การพัฒนาเมืองบริการศึกษานานาชาติ 9.7 การพัฒนาเมืองชายแดนเพื่อการค้าการลงทุน 9.8 ปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมืองที่มีศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 20 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
11.การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	11.1 ปฏิรูปการศึกษา (ครู หลักสูตร เทคโนโลยีการดูแลเด็กก่อนวัยเรียน และการใช้ ICT ในระบบการศึกษา เช่น แท็บเล็ตและอินเทอร์เน็ตไร้สาย) 11.2 พัฒนาภาคการศึกษารองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
11.การยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสาธารณสุข	11.1 การจัดระบบบริการ กำลังพล และงบประมาณ 11.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 11.3 สร้างและพัฒนาความร่วมมือระหว่างไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
12. การจัดสวัสดิการสังคมและการดูแลผู้สูงอายุ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส	12.1 การพัฒนาระบบสวัสดิการ และเพิ่มศักยภาพและโอกาส ความเท่าเทียม คุณภาพชีวิต 12.2 กองทุนสตรี
13. การสร้างโอกาสและรายได้ แก่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) และเศรษฐกิจชุมชน	13.1 กองทุนตั้งตัวได้ 13.2 กองทุนหมู่บ้าน 13.3 โครงการ SML 13.4 โครงการรับจํานําสินค้าเกษตร
14. แรงงาน	14.1 การพัฒนาทักษะเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการ และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ 14.2 การจัดการแรงงานต่างด้าว 14.3 การพัฒนาระบบการคุ้มครองแรงงานในระบบและนอกระบบตามกฎหมาย อย่างทั่วถึงพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
15. ระบบยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ	15.1 การเข้าถึงระบบยุติธรรมของประชาชน
16. การต่อต้านการคอร์รัปชัน สร้างธรรมาภิบาล และความโปร่งใส	16.1 การรณรงค์และสร้างแนวร่วมในสังคม 16.2 การเสริมสร้างธรรมาภิบาลรองรับประชาคมอาเซียน
17. การสร้างองค์ความรู้เรื่อง อาเซียน	17.1 ภาคประชาชน 17.2 ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ 17.3 บุคลากรภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth) ประกอบด้วย 5 ประเด็นหลัก ๑๑ แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
18.การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อความยั่งยืน	18.1 พัฒนาตัวอย่างเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 10 แห่งเพื่อความยั่งยืน
19.การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG)	19.1 การประหยัดพลังงาน 19.2 การปรับปรุงระเบียบ (เช่น green building code) 19.3 ส่งเสริมการดำเนินงาน CSR เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
20.นโยบายการคลัง เพื่อสิ่งแวดล้อม	20.1 ระบบภาษีสิ่งแวดล้อม 20.2 การจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวในภาครัฐ
21.การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและบริหารจัดการน้ำ	21.1 การปลูกป่า 21.2 การลงทุนด้านการบริหารจัดการน้ำ 21.3 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาเซียน
22.การเปลี่ยนแปลงสถานะภูมิอากาศ	22.1 การป้องกันผลกระทบและปรับตัว (mitigation and adaptation) 22.2 การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (Internal Process) ประกอบด้วย 8 ประเด็นหลัก 15 แนวทางการดำเนินการ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
23.กรอบแนวทางและการปฏิรูปกฎหมาย	23.1 ปรับกรอบแนวทางระบบกฎหมายของประเทศ 23.2 เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและองค์กรด้านยุติธรรม 23.3 ปรับปรุงระเบียบ ข้อกำหนดที่เป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ

ประเด็นหลัก	แนวทางการดำเนินการ
24. การปรับโครงสร้างระบบราชการ	24.1 เพิ่มประสิทธิภาพองค์กรภาครัฐและพัฒนารูปแบบการทำงานของภาครัฐ ด้วยการสร้างความพร้อมในการบริหารการจัดการแบบบูรณาการ โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง 24.2 ป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน 24.3 เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ E - Service
25. การพัฒนากำลังคนภาครัฐ	25.1 บริหารกำลังคนให้สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่มีในปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต 25.2 พัฒนาทักษะและศักยภาพของกำลังคนภาครัฐ และเตรียมความพร้อมบุคลากร ภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
26. การปรับโครงสร้างภาษี	26.1 ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุนการกระจายรายได้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
27. การจัดสรรงบประมาณ	27.1 พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายรัฐบาล
28. การพัฒนาสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด	28.1 สรรวจสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งาน 28.2 บริหารจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
29. การแก้ไขปัญหาความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเสริมสร้างความมั่นคงในอาเซียน	29.1 ประสานบูรณาการงานรักษาความสงบและส่งเสริมการพัฒนาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ กรอบนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ 2555 -2559 29.2 การเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศอาเซียน
30. การปฏิรูปการเมือง	30.1 กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ

กรอบแนวคิดการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติให้มีความสำคัญในเชิงพื้นที่โดยบูรณาการการดำเนินงานการพัฒนาให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับการเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศในทุกๆระดับในการป้องกัน ลดเงื่อนไข แก้ไขปัญหาความมั่นคงของชาติ ด้วยการผนึกกำลังทุกภาคส่วนของคนในชาติ

วิสัยทัศน์

“คน ชุมชน มีภูมิคุ้มกัน และ พื้นที่ที่มีความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามความมั่นคงรวมทั้งสามารถพัฒนาร่วมกับประเทศรอบบ้านอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้คนและชุมชนมีจิตสำนึกด้านความมั่นคงและมีภูมิคุ้มกันอย่างยั่งยืน
2. เพื่อผนึกกำลังจัดระบบป้องกันชายแดนให้สนับสนุนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง
3. เพื่อนำวัฒนธรรม ภูมิปัญญาชุมชน การจัดการโดยสันติวิธี สนับสนุนงานความมั่นคง
4. เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง
5. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน
6. เพื่อให้การบริหารจัดการมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

1. พื้นที่เป้าหมาย

1.1 การจำแนกพื้นที่เป้าหมาย การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ มีขอบเขตพื้นที่ดำเนินการครอบคลุม 76 จังหวัด ประกอบด้วย พื้นที่จังหวัดชั้นใน จังหวัดชายแดน และจังหวัดชายทะเล ดังนี้

จังหวัดชั้นใน	72 จังหวัด 385 อำเภอ 3,554 ตำบล ประชากร รวม 27,523,838 คน	ภาคเหนือ 9 จังหวัด คือ กำแพงเพชร นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ พิจิตร แพร่ ลำปาง อุทัยธานี สุโขทัย และลำพูน (2) ภาคกลาง 12 จังหวัด คือ จังหวัดนครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี อ่างทอง นครนายก สิงห์บุรี สระบุรี ชัยนาท ลพบุรี และปราจีนบุรี (3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 10 จังหวัด คือ จังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม ยโสธร ขอนแก่น นครราชสีมา หนองบัวลำภู ร้อยเอ็ด สกลนคร อุดรธานี และชัยภูมิ และ (4) ภาคใต้ 1 จังหวัด คือ จังหวัดพัทลุง
จังหวัดชายแดน (32 จังหวัด 129 อำเภอ 368 ตำบล 3,601 หมู่บ้าน ประชากรรวม 24,731,806 คน)	ชายแดนไทย-สาธารณรัฐ แห่งสหภาพเมียนมาร์ ประมาณ 2,401 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัด	จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง

จังหวัดชายแดน (32 จังหวัด 129 อำเภอ 368 ตำบล 3,601 หมู่บ้าน ประชากรรวม 24,731,806 คน)	ชายแดนไทย-สปป.ลาว ประมาณ 1,810 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 12 จังหวัด	จังหวัดเชียงราย พะเยา น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี
	ชายแดนไทย-ราชอาณาจักรกัมพูชา ประมาณ 798 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 7 จังหวัด	จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ สุรินทร์ สระแก้ว จันทบุรี และตราด
	ชายแดนไทย-มาเลเซีย ประมาณ 647 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด แบ่งเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดแนวเขตแดน มาเลเซีย รวม 4 จังหวัด	จังหวัดสตูล สงขลา ยะลา นราธิวาส และ เป็นจังหวัดไม่ติดแนวเขตแดน 1 จังหวัด คือปัตตานี
จังหวัดที่มี พื้นที่ชายฝั่งทะเล (22 จังหวัด 103 อำเภอ 389 หมู่บ้าน 14,092,584 คน)	ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ประมาณ 1,660 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 16 จังหวัด	จังหวัดตราด จันทบุรี ระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส (ไม่รวม กรุงเทพมหานคร)
	ชายฝั่งทะเลอันดามัน ประมาณ 954 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัด	จังหวัดระนอง พังงา กระบี่ ตรัง ภูเก็ต และสตูล

1.2 การจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เป้าหมาย

1) พื้นที่สำคัญลำดับแรก

พื้นที่	ความหมาย	เกณฑ์การกำหนด
จังหวัด ชั้นใน	พื้นที่จังหวัดที่มีปัญหาหรือ เงื่อนไขด้านความมั่นคง ซึ่งไม่มี พื้นที่ติดแนวชายแดน หรือเส้น เขตแดนไทยกับประเทศรอบ บ้าน และไม่มีพื้นที่ติดบริเวณ ชายฝั่งทะเล หรือไม่มีพื้นที่เป็นเกาะแก่งใน ทะเล	- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์ และระดับผลกระทบ ต่อความมั่นคงในพื้นที่ - คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด หรือ จังหวัดหน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน กำหนดขึ้น
จังหวัด ชายแดน	พื้นที่ตำบลติดชายแดนที่มี ปัญหาหรือเงื่อนไขด้านความ มั่นคง ซึ่งมีพื้นที่ส่วนใหญ่ติดแนว ชายแดน หรือเส้นเขตแดนไทย กับประเทศรอบบ้าน	- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์ และระดับผลกระทบ ต่อความมั่นคงในพื้นที่ - คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด หรือ จังหวัด หน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน กำหนดขึ้น
จังหวัด ชายฝั่ง ทะเล	พื้นที่ตำบลติดชายฝั่งทะเล ที่มี ปัญหาหรือเงื่อนไขด้านความ มั่นคง ซึ่งมีพื้นที่ส่วนใหญ่ติด บริเวณชายฝั่งทะเลหรือมีพื้นที่ เกาะแก่งในทะเล	- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์ และระดับผลกระทบ ต่อความมั่นคงในพื้นที่ - คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด หรือ จังหวัดหน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน กำหนดขึ้น

๒) พื้นที่ลำดับรอง

พื้นที่	ความหมาย	เกณฑ์การกำหนด
จังหวัดชั้นใน	พื้นที่ที่ไม่มีพื้นที่ติดแนวชายแดน หรือเส้นเขตแดนไทยกับประเทศรอบบ้าน และไม่มีพื้นที่ติดบริเวณชายฝั่งทะเล หรือไม่มีพื้นที่เป็นเกาะแก่งในทะเลที่มีปัญหาหรือเงื่อนไขด้านความมั่นคง ซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ซึ่งไม่มีความสำคัญลำดับแรก	<p>- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์ และระดับผลกระทบ</p> <p>ต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ ซึ่งมี</p> <p>ความสำคัญลำดับแรก หรือ เป็นพื้นที่ที่มีอาณาเขตเชื่อมต่อกับพื้นที่</p> <p>ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรก</p> <p>- คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัดหรือจังหวัดหน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันกำหนดขึ้น</p>
จังหวัดชายแดน	พื้นที่ตำบลติดชายแดน และพื้นที่ส่วนใหญ่ติดแนวชายแดน หรือเส้นเขตแดนไทยกับประเทศรอบบ้าน ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ <p>ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรก</p>	<p>- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์ และระดับผลกระทบ</p> <p>ต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ ซึ่งมี</p> <p>ความสำคัญลำดับแรกหรือ เป็นพื้นที่ที่มีอาณาเขตเชื่อมต่อกับพื้นที่ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรก</p> <p>- คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัดหรือ จังหวัด หน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันกำหนดขึ้น</p>

พื้นที่	ความหมาย	เกณฑ์การกำหนด
จังหวัด ชายฝั่งทะเล	พื้นที่ตำบลติดชายฝั่งทะเล และพื้นที่ส่วนใหญ่ติดบริเวณชายฝั่งทะเลหรือมีพื้นที่เกาะแก่งในทะเล ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรก	- ใช้เกณฑ์ระดับความรุนแรงของสถานการณ์และระดับผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่น้อยกว่าพื้นที่ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรกหรือเป็นพื้นที่มีอาณาเขตเชื่อมต่อกับพื้นที่ซึ่งมีความสำคัญลำดับแรก - คณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด หรือ จังหวัดหน่วยทหารและตำรวจในพื้นที่วิเคราะห์ปัญหาาร่วมกันกำหนดขึ้น

การดำเนินงานให้กระทรวงมหาดไทยและจังหวัดประกาศการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ และแจ้งให้หน่วยงานภาครัฐในระดับจังหวัดและภูมิภาค ได้รับทราบล่วงหน้าก่อนการจัดทำแผนและคำขอประมาณประจำปี รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลให้ กลุ่ม/องค์กรภาคประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนในพื้นที่ได้รับทราบ เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุนการดำเนินงานในเชิงบูรณาการแผนงานของหน่วยงานภาครัฐ

เป้าหมายการดำเนินงานในภาพรวม

การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติเป็นการดำเนินงานในเชิงพื้นที่ (Area Base) ที่ประสานเชื่อมโยงกับการดำเนินงานระดับกระทรวง/กรม (Function Base) ที่มุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัญหาและภัยคุกคาม และสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และ/หรือ บริบทความมั่นคงเฉพาะพื้นที่ ดังนั้น จึงกำหนดเป้าหมายดำเนินงานในภาพรวม ดังนี้

๑. ประชาชนมีจิตสำนึกด้านความมั่นคง มีความรักและหวงแหนแผ่นดินไทย และมีการรวมกลุ่ม/จัดตั้งองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของคนและชุมชน รวมทั้งมีเครือข่ายประสานการดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาชนในพื้นที่ต่างๆ

๒. หมู่บ้าน ชุมชน ผู้นำชุมชน กลุ่ม/องค์กรภาคประชาชน มีศักยภาพและภูมิคุ้มกันปัญหาและสามารถพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน โดยร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการเสริมสร้าง ความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย และสามารถลดเงื่อนไขของปัญหาและมีความพร้อมในการเผชิญสถานการณ์ปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคง

๓. หมู่บ้าน ตำบล หรือ อำเภอ เป้าหมายได้รับการจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล เกาะแก่ง และมีทิศทางการพัฒนาให้เหมาะสมกับศักยภาพและโอกาส เพื่อเป็นพื้นที่ต้นแบบที่มีความพร้อมดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่เกิดขึ้น และมีระบบประสานเครือข่ายในพื้นที่ต้นแบบให้สามารถสนับสนุนภาครัฐในการรักษาความมั่นคงของประเทศ

๔. พื้นที่เป้าหมายมีระบบการแจ้งเตือนภัย เฝ้าระวังสถานการณ์ ระบบรายงานสถานการณ์ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง และสามารถแจ้งเตือนกับหน่วยงานภาครัฐและชุมชนได้ทันสถานการณ์

๕. หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการนำมิติด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น ตลอดจนกระบวนการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีและกระบวนการยุติธรรม ชุมชนมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อเสริมความมั่นคงและการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคง

๖. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับหน่วยงานท้องถิ่น และระหว่างหน่วยงาน ภายในของไทยกับสถานเอกอัครราชทูต และสถานกงสุลใหญ่ไทยในประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะบูรณาการแผนงาน/โครงการประจำปี เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีของชุมชนไทยกับชุมชน ชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการดำเนินงานจำแนกตามลักษณะพื้นที่

ลำดับ	พื้นที่	เป้าหมาย
1	จังหวัดชัยนาท	<p>1) ผู้นำหมู่บ้าน ชุมชน และเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรภาคประชาชน มีความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี เพื่อลดปัญหาการใช้ความรุนแรง และเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติ</p> <p>2) ประชาชน ชุมชน และเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรภาคประชาชนมีความเข้าใจตลอดจนประสานเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและรักษาความมั่นคงของประเทศ</p> <p>3) หมู่บ้าน ชุมชน และเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรภาคประชาชน กำหนดวาระชุมชน/ท้องถิ่น เพื่อรวมพลังกับหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนต่างๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมาย</p> <p>4) ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงได้รับการป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง</p>
2	จังหวัดชายแดน	<p>1) หมู่บ้านเสี่ยงภัยตามแนวชายแดนได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้าน อพป. และได้รับการพัฒนาระบบป้องกันชายแดนให้สามารถแจ้งเตือนสถานการณ์ ปัญหา และผลกระทบต่อความมั่นคงได้ล่วงหน้าและต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาเป็นเครือข่ายหมู่บ้านชายแดนที่มีความพร้อมในการเฝ้าตรวจ ลาดตระเวน สกัดกั้นในพื้นที่เป้าหมายร่วมกับหน่วยงานรัฐ</p>

ลำดับ	พื้นที่	เป้าหมาย
		<p>2) หน่วยงานภาครัฐกับหมู่บ้าน ชุมชนและองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่ชายแดน มีระบบบูรณาการงานด้านการข่าว การสื่อสาร การแจ้งเตือน เพื่อเฝ้าระวังปัญหาในพื้นที่ระดับภาคและจังหวัดชายแดน</p> <p>3) ชุมชนท้องถิ่นของไทยกับประเทศรอบบ้านมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และได้รับการส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น ในระดับที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>4) พื้นที่ได้รับพัฒนาประสิทธิภาพการสัญจรข้ามแดนและการผ่านเข้า-ออกตามช่องทางที่กำหนด เพื่อป้องกันปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง โดยเฉพาะปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ และสนับสนุนการพัฒนาการค้าชายแดน</p>
3	จังหวัดชายฝั่งทะเล	<p>1) พื้นที่ชายฝั่งทะเลและเกาะแก่งต่างๆ มีเครือข่ายประสานผู้นำหมู่บ้าน ชุมชน ผู้นำท้องถิ่น และผู้นำองค์กรชุมชนที่มีความพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคง</p> <p>2) ชุมชนและองค์กรภาคประชาชนในพื้นที่มีระบบบูรณาการงานด้านการข่าว การแจ้งเตือนและแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อความมั่นคงทางทะเลร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ</p> <p>3) ชุมชนท้องถิ่นของไทยกับประเทศรอบบ้านมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และได้รับการส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น ในระดับที่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>4) หน่วยงานพื้นที่ระดับภาคหรือจังหวัดมีฐานข้อมูลเรือและการจัดระเบียบการเข้า - ออกทางทะเล และจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อความมั่นคงทางทะเล</p> <p>5) พื้นที่มีระบบป้องกัน การแจ้งเตือน และระบบตรวจการณ์ในทะเลและการเฝ้าตรวจชายฝั่งในลักษณะเครือข่ายด้วยการพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางทะเลเพื่อรับรู้เท่าทันสถานการณ์ทางทะเล รวมทั้งแสวงประโยชน์จากระบบหรือเครือข่ายของหน่วยงานที่มีอยู่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ผนึกกำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชนและพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน
2. ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน
3. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการโดยสันติวิธี
4. ยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน
6. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ผนึกกำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน

1. เสริมสร้างให้คนและชุมชนมีจิตสำนึกด้านความมั่นคงและมีศักยภาพตลอดจนภูมิคุ้มกันอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุน ส่งเสริม และเสริมสร้างการพัฒนาคน ชุมชน หมู่บ้าน บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม ให้กับผู้นำชุมชน และหมู่บ้าน ผู้นำกลุ่ม/องค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน และองค์กรภาคประชาสังคม รวมทั้งผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อสร้างผู้นำชุมชนด้านความมั่นคง ตลอดจนประชาชนทั่วไปในพื้นที่จังหวัดชั้นใน จังหวัดชายแดน และ จังหวัดชายฝั่งทะเล ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2. ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้สอดคล้องกับความต้องการของคนและชุมชนในพื้นที่ โดยเฉพาะเวทีการจัดทำแผนระดับชุมชน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนถึงมิติปัญหาด้านความมั่นคงที่กระทบต่อตนเองและชุมชน รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม กำหนดแนวทาง การพัฒนา การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันระดับประชาชนและชุมชน

3. ส่งเสริมให้คนและชุมชนในพื้นที่ชายแดน พื้นที่ชายฝั่งทะเล และเกาะแก่ง สามารถอ่านและเขียนภาษาไทย และภาษาท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้คนบริเวณพื้นที่ชายแดนเรียนรู้ภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ ให้พัฒนาความรู้และทักษะตำรวจตระเวนชายแดนเพื่อให้เป็นครูสอนเด็กและเยาวชนในพื้นที่ชายแดน และพื้นที่เสี่ยงภัยเพื่อเสริมเจ้าหน้าที่หลักทางการศึกษา รวมถึงให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สร้างอาชีพและรายได้บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการเข้าถึงบริการสาธารณสุขพื้นฐานเพื่อป้องกันโรคติดต่อชายแดน ตลอดจนเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ชายแดน เพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและความร่วมมือระดับอนุภูมิภาค

4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานในจังหวัดมีความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนและเครือข่ายประชาสังคมในจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) องค์กรพัฒนาเอกชนและ เครือข่ายองค์กรชุมชนร่วมดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

5. ส่งเสริมความรู้ สร้างความเข้าใจ และ ประชาสัมพันธ์ เพื่อป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อแนวเขตแดน และแสวงหาแนวทางลดเงื่อนไขความขัดแย้งการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติของคนในพื้นที่และนอกพื้นที่โดยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

6. พัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ และสร้างขวัญกำลังใจ ค่าตอบแทนที่เหมาะสม โดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติงานในระดับตำบล อำเภอ ในพื้นที่ห่างไกลหรือเป็นพื้นที่เสี่ยงชายแดนและทางทะเล

7. ส่งเสริมและขยายผลการพัฒนาโครงการตามแนวพระราชดำริ เพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน ได้แก่ โครงการหมู่บ้านพัฒนาเพื่อความมั่นคงพื้นที่ชายแดน โครงการหมู่บ้านยามชายแดนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โครงการฟาร์มตัวอย่างตามแนวพระราชดำริ

ยุทธศาสตร์การจักระบบป้องกันเพื่อจัระเบียบพื้นที่ชายแดน

1. ดำเนินการจัทำแผนการจัระบบป้องกันเพื่อจัระเบียบพื้นที่ชายแดนให้ครอบคลุมพื้นที่ทางบกและทางทะเลที่สอดคล้องกับแผนป้องกันประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการค้าชายแดนและความเป็นมิตรของประชาชนชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ดำเนินการจัระเบียบชุมชนและเสริมสร้างระบบหมู่บ้านเข้มแข็งให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่จัหวัดชายแดน จัหวัดชายฝั่งทะเลรวมทั้งเกาะแก่ง และจัหวัด ขึ้นในโดยมุ่งเสริมความเข้มแข็งของระบบหมู่บ้านชายแดนเป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) เป็นลำดับแรกและพัฒนากลไกของหมู่บ้านทั่วไป คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) กลุ่มอาสาสมัคร กลุ่มพลังมวลชน ไทยอาสาป้องกันชาติทางทะเล (ทสปช.) ชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน การฝึกอบรมกำลังประชาชนเพื่อความมั่นคงทางทะเลการฝึกอบรมวิทยุมตด้านาวิแก่กลุ่มชาวประมงและองค์กรชุมชนต่างๆ ให้มีความพร้อมและสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จัเกิดขึ้นในระดับชุมชนและหมู่บ้าน
3. เสริมสร้างระบบป้องกันชายแดน ชายฝั่งทะเล และเกาะแก่ง โดยวางแผนและกำหนดกำหนดแผนปฏิบัติการร่วมกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการฝึกอบรมกำลังประชาชนของ กระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองทัพไทย และเหล่าทัพกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรควบคู่กับการเสริมสร้างระบบประชากรให้มีความรู้พื้นฐานด้านความมั่นคงและจัตสำนึกความมั่นคง และนำการพัฒนาอาชีพและรายได้ที่ยั่งยืนของหน่วยงานด้านเศรษฐกิจและสังคมเข้าไปพัฒนาคนและชุมชนในหมู่บ้านตำบลเป้าหมายในคราวเดียวกัน
4. ดำเนินการจัและพัฒนาให้มีระบบการจัเตือนและระบบเฝ้าตรวจทั้งทางบก และทางทะเลในลักษณะเครือข่าย (Network) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และนำระบบภูมิสารสนเทศมาสนับสนุนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถการป้องกันและปราบปรามไม่ให้เกิดปัญหาความมั่นคง อาทิ การมีเครือข่ายเฝ้าระวังและระบบตรวจการณ์ปัญหาความมั่นคงบริเวณช่องทางสัญจรข้ามแดนและช่องทางทางธรรมชาติทั้งทางบกและทางทะเล ทำข้าม เป็นต้น เพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับคนในพื้นที่เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสมาชิกอาเซียน
5. สนับสนุนและพัฒนาาระบบสื่อสารให้พร้อมใช้งานควบคู่กับเสริมสร้างความรู้ของเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครกลุ่มต่างๆ ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือนโดยการร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชนให้สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการสื่อสารของฝ่ายทหาร ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานในพื้นที่ชายแดน ชายฝั่งทะเล รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัครต่าง ๆ ให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันในการจัเตือน เฝ้าระวัง ประชาสัมพันธ์และปฏิบัติการจัตวิทยา (Information Operation) เพื่อให้คนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัยได้ร่วมมือระวังป้องกันรวมถึงประโยชน์ในการสื่อสารเพื่อพัฒนาเครือข่ายชุมชนเข้มแข็ง
6. พัฒนาระบบการสัญจรข้ามแดนทั้งทางบกและทางทะเล ให้สามารถป้องกันและควบคุมการลักลอบเข้าเมือง และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นภัยคุกคามความมั่นคงของไทย ได้แก่ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ และการค้าสิ่งที่เป็นโทษต่อชีวิตและสังคม รวมทั้งการนำสิ่งของผิดกฎหมายและสินค้าหนีภาษี และการเคลื่อนไหวของกลุ่ม/ขบวนการที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคง ตลอดจนดำเนินการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเข้มงวดในการป้องกัน สกัดกั้น และระงับยับยั้งการกระทำผิดกฎหมาย
7. เร่งดำเนินการจัระเบียบพื้นที่ที่มีเงื่อนไขของปัญหาความมั่นคงหรือควบคุมการใช้พื้นที่ที่มีปัญหาเขตแดนเพื่อลดการเผชิญหน้าหรือการกระทบกระทั่งกับประเทศคู่กรณี ตลอดจนปรับปรุงระบบการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในพื้นที่

ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการโดยสันติวิธี

1. สนับสนุนให้มีการนำมิติวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น และส่งเสริม การจัดเวทีประชาคม ในระดับต่างๆ ตามความพร้อมของแต่ละพื้นที่ทั้งในระดับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อนำมิติด้าน วัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น มาเป็นแนวทางหลักในการดำเนินงานเสริมสร้างความมั่นคงให้สอดคล้องกับ สถานการณ์และภัยคุกคามความมั่นคงในระดับพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือด้านศาสนา เนื่องจากศาสนาเป็น รากฐานของความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในพื้นที่ชายแดน

2. สนับสนุนหน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญนำมิติด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น มาประยุกต์ ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง และ/หรือสนับสนุน การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ โดยจัดเป็นโครงการนำร่อง (Pilot Project) ตามความพร้อมของชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน องค์กรภาคประชาชน กลุ่มอาสาสมัครเพื่อความมั่นคง ได้มีกิจกรรมที่นำมิติ ด้านวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น ๑๖ มาประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างความร่วมมือของชุมชนชายแดนไทย และความร่วมมือระหว่างชุมชนชายแดนไทยกับชุมชนชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและ ความร่วมมือในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยลดข้อขัดแย้งที่นำไปสู่ปัญหาด้านความมั่นคง

3. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธี อาทิ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้นำองค์กรภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ผู้นำภาคประชาชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ที่จะลดระดับความรุนแรง เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ และปัญหาความมั่นคงรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการป้องกันไม่ให้ความขัดแย้งอันเกิดจาก การแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติและ ความขัดแย้งภายในสังคม ขยายตัวไปสู่การใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. ส่งเสริมเวทีและประชาคมการเรียนรู้การจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีและกระบวนการยุติธรรมชุมชน ทั้งในสถาบันการศึกษาและนอกสถาบันการศึกษารวมทั้งในระดับชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เข้าใจและมีทักษะการจัดการ ความขัดแย้งในระดับชุมชนด้วยวิถีชุมชนผสมผสานกับการเรียนรู้ กฎ กติกา ของภาครัฐ ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนา บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในกระบวนการจัดการ ความขัดแย้งโดยสันติวิธี และกระบวนการยุติธรรมชุมชน เพื่อสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในกระบวนการเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกิดขึ้น

5. ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทเป็นศูนย์ประสานความร่วมมือของชุมชนใน การจัดการความขัดแย้งภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและกระบวนการ ยุติธรรมสมานฉันท์ (Restorative Justice) ซึ่งเป็นกระบวนการที่กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้น รวมทั้งสนับสนุนการมีคณะกรรมการไตรภาคีระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ผู้ที่ประสบความเดือดร้อน และ ผู้แทนภาควิชาการและสื่อสารมวลชน เพื่อเจรจาหาข้อยุติความขัดแย้งของคนในสังคมที่ยอมรับร่วมกันได้

6. ส่งเสริมให้องค์กรนอกภาครัฐที่ได้รับการยอมรับจากสังคมเป็นหน่วยเจ้าภาพสร้างกลไกการเจรจาหาข้อยุติ และทางออกในการแก้ไขข้อขัดแย้ง รวมถึงความแตกแยกในสังคมที่อาจนำไปสู่ความรุนแรงและเกิดผลกระทบ ต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม

7. ศึกษา วิจัย และ พัฒนาการองค์ความรู้ในการจัดการความขัดแย้งของชุมชนและท้องถิ่น โดยใช้ชุมชนให้เป็น พลังดำเนินการและสนับสนุนการเผยแพร่แนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีของภาคประชาชนให้เกิดการ เรียนรู้ของทุกภาคส่วน

8. ส่งเสริมการดำรงรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น รวมทั้ง ส่งเสริมการศึกษาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีความภูมิใจในประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของ ประวัติศาสตร์ชาติไทย

ยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง

1. สนับสนุนการพัฒนาข้อมูลและระบบฐานข้อมูลตั้งแต่ระดับกระทรวง กรมระดับภาค ระดับจังหวัด รวมทั้งเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในทุกระดับ โดยใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและภาพถ่ายดาวเทียม รวมทั้งให้ความสำคัญกับข้อมูลสถานการณ์หรือภัยคุกคามด้านความมั่นคง ข้อมูลสภาพพื้นที่ ข้อมูลความต้องการของชุมชนที่มีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชน เพื่อนำมาพิจารณาจัดทำและสนับสนุนแผนงาน/โครงการด้านความมั่นคง ที่สอดคล้องกับสถานการณ์และเหมาะสมกับสภาพพื้นที่และตอบสนองความต้องการของชุมชน

2. พัฒนาและจัดทำข้อมูลและระบบฐานข้อมูลด้านการข่าว การบูรณาการด้านการข่าว ในทุกระดับของศูนย์ประสานข่าวกรองแห่งชาติ (ส่วนกลางและระดับภาค) เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Information Sharing) และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่น่าไปสู่การแจ้งเตือนและสั่งการแก้ไขปัญหาได้ทันเหตุการณ์ โดยอาจจัดให้มีศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (Information Sharing Center) รวมทั้งส่งเสริม การข่าวภาคประชาชน การมีศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อความมั่นคง เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนสถานการณ์ด้านความมั่นคง

3. สนับสนุนและเร่งดำเนินการจัดทำข้อมูลและฐานข้อมูลเรือ การจัดระเบียบการเข้า-ออก ทางทะเล เพื่อให้เกิดการรับรู้เท่าทันสถานการณ์ทางทะเล (Maritime Domain Awareness : MDA) ของศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุนการดำเนินการ อาทิ การควบคุมการกระทำผิดที่อาศัยประโยชน์จากการสัญจรข้ามแดน การพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข่าวสารทางทะเล ระบบควบคุมการจราจรและความปลอดภัยทางทะเล (Vessel Traffic Service : VTS) เป็นต้น รวมทั้งสามารถใช้ประโยชน์จากระบบฐานข้อมูลจังหวัด เพื่อให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลด้านความมั่นคงทั้งหน่วยงานส่วนกลางและหน่วยงานระดับจังหวัด

4. ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับระดับวัยของประชากร โดยให้เน้นพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ที่มีจิตสำนึกด้านความมั่นคง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนแต่ละพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านความมั่นคงให้กับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่รัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาทิ ปลัดอำเภอ นายอำเภอ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัคร และ กลุ่มมวลชน เป็นต้น เพื่อให้มีความรู้ในการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ และแนวทางป้องกันและลดปัญหาที่เกิดขึ้น

5. พัฒนาและส่งเสริมการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาตลอดจนแนวทางพัฒนาเพื่อเสริม ความมั่นคงของชาติ และสนับสนุนการนำผลงานศึกษา วิจัย ที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการดำเนินงานการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติในทุกระดับ

6. ส่งเสริมให้หน่วยงานรัฐในระดับนโยบายหน่วยงานทางวิชาการ สถาบันการศึกษา หรือศูนย์วิชาการด้านความมั่นคงเป็นองค์กรกลางในการศึกษาวิจัยและพัฒนา องค์ความรู้ด้านความมั่นคง รวมทั้งการถ่ายทอดวิชาการ และองค์ความรู้สู่สาธารณชน หน่วยงานภาครัฐด้านความมั่นคง และหน่วยงานที่มีภารกิจสนับสนุนการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ การจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงของจังหวัดและการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

7. สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความมั่นคง รวมทั้งสร้างช่องทาง การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านความมั่นคงสู่เวทีชุมชนผ่านสถาบันการศึกษาและองค์กรทางศาสนา รวมทั้ง อาจสนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพของศูนย์การเรียนรู้ และห้องสมุดของชุมชน รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น อินเทอร์เน็ต เพื่อให้การเรียนรู้ของชุมชนเป็นไปอย่างเท่าทัน และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ ตลอดจนเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ระดับภาคและจังหวัด กับสภาองค์กรชุมชน และกลุ่ม/องค์กร

ภาคประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย เพื่อพัฒนารากฐานความมั่นคง ของคนและชุมชนให้มีภูมิคุ้มกันปัญหา อย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน และพัฒนาเครือข่ายดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

8. เสริมสร้างการตระหนักรู้และความเข้าใจของเจ้าหน้าที่รัฐ กลุ่มอาสาสมัครผู้นำชุมชน และประชาชน เกี่ยวกับสถานการณ์และปัญหาระหว่างไทยกับประเทศรอบบ้าน ทักษะคติที่มีต่อไทยและความต้องการของประเทศ เพื่อนบ้านรวมทั้งปรับทัศนคติและสร้างความเข้าใจของผู้นำชุมชนและท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้าใจของหน่วยงานรัฐ ภาคประชาชน และ ภาคเอกชน โดยจัดช่องทางเผยแพร่ความรู้และเวทีรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะหรือข้อร้อง ทุกข์ เพื่อกลั่นกรองข้อมูลในพื้นที่ในการป้องกันหรือยุติข้อขัดแย้งไม่ให้ยกระดับเป็นความขัดแย้งระดับชาติ

9. ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อพัฒนาชุมชนและ ท้องถิ่นในการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ โดยพิจารณากำหนดแนวทางส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ ความเข้าใจการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ อาทิ การกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

1. สนับสนุนการดำเนินงานของ ชุมชน และ ท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดชายแดนและจังหวัดชายฝั่งทะเลที่นำไปสู่ ความสัมพันธ์ที่ดีในระดับชุมชนและท้องถิ่น หรือกิจกรรมเสริมสร้างความร่วมมือที่นำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข กับประเทศรอบบ้านหรือกิจกรรมที่ช่วยคลี่คลายความขัดแย้งในพื้นที่

2. เสริมสร้างและประสานความร่วมมือของหน่วยงานและองค์กรของรัฐในระดับพื้นที่กับประเทศรอบบ้าน ที่มุ่งจัดเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดความหวาดระแวงและความไม่ไว้วางใจระหว่างกันเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงที่เป็นพื้นฐาน ของการพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม และ ด้านอื่นๆ ในกรอบประชาคมความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของประชาคมอาเซียน

3. ส่งเสริมและจัดทำแผนการบูรณาการ แผนงาน/โครงการ ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินความร่วมมือ และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะระหว่างหน่วยงานส่วนกลางกับหน่วยงานในจังหวัด รวมทั้งระหว่าง หน่วยงานในประเทศไทยกับส่วนราชการของไทยที่ตั้งสำนักงานในประเทศเพื่อนบ้าน

4. เร่งรัดการแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่กับประเทศรอบบ้าน โดยใช้กลไกการเจรจาในระดับทวิภาคีบนพื้นฐาน ของความเคารพและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

5. ส่งเสริมกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้สึที่ดี (Goodwill) ความรู้สึกชื่นชม (Sense of appreciation) และความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทุกภาคส่วน โดยใช้ความใกล้ชิดด้านภาษา วัฒนธรรม และประเพณี โดยเฉพาะเยาวชนของไทยกับประเทศรอบบ้าน และสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนและภาคประชาสังคม รวมทั้งใช้ ประโยชน์จากสมาคมเพื่อมิตรภาพต่างๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินนโยบายเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างไทยกับ ประเทศรอบบ้านจากระดับประชาชนสู่ระดับรัฐบาล

6. ส่งเสริมและประสานงานความร่วมมือระหว่างจังหวัดชายแดนไทยกับจังหวัดชายแดนประเทศรอบบ้าน อาทิ ความร่วมมือด้านสาธารณสุขชายแดน ด้านการศึกษา ตลอดจนเร่งรัดการแก้ไขปัญหาพร้อมกับประเทศเพื่อนบ้าน บนพื้นฐานของการเคารพและมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ภายใต้กลไกเจรจาในลักษณะทวิภาคีและระดับภูมิภาค ที่สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ด้านต่างประเทศของไทย

ยุทธศาสตร์บริหารจัดการอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

ดำเนินงานภายใต้กลไกการบริหารจัดการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาเพื่อเสริมความ มั่นคงของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ/หรือ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายและอำนวยการพัฒนาเพื่อเสริมความ มั่นคงของชาติ (นพช.) มอบหมายและสั่งการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การมีแผนรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติโดยประสานเชื่อมโยงทุกระดับประกอบด้วย

- 1) แผนการบริหารราชการแผ่นดิน
- 2) แผนปฏิบัติราชการของกระทรวง / กรม
- 3) แผนงานด้านความมั่นคงในแผนพัฒนาจังหวัด
- 4) แผนระดับอำเภอ ซึ่งจะประสานแผนพัฒนาชุมชน / หมู่บ้าน กับแผนพัฒนาท้องถิ่นและแผนพัฒนาจังหวัด
- 5) แผนระดับท้องถิ่น (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

2. การขับเคลื่อนโดยการปฏิบัติตามแผน ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญกับแผนที่กำหนดขึ้นภายใต้ภารกิจของหน่วย โดยหน่วยงานหลักได้ประสานกับหน่วยงานสนับสนุน เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติและจัดลำดับความสำคัญการดำเนินงานเพื่อจัดทำแผนงาน / โครงการ ดำเนินการในแต่ละปีงบประมาณในลักษณะแผนปฏิบัติการ (Action Plan)

3. การขับเคลื่อนโดยกำหนดตัวชี้วัด โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ร่วมกับ หน่วยงานหลัก และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดหลักเกณฑ์การชี้วัดหรือตัวชี้วัดร่วม (Joint KPI) รวมทั้งให้มีการสนับสนุนงบประมาณการดำเนินการเพื่อให้หน่วยงานหลักและหน่วยงานร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นผลสัมฤทธิ์

4. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โดยสำนักงานสภาพัฒนาการความมั่นคงแห่งชาติ ร่วมกับ กระทรวงมหาดไทย และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อติดตามและประเมินผลในภาพรวมเชิงนโยบาย

แนวทางดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการพัฒนาระบบคมนาคม การไฟฟ้า การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบน้ำประปาให้ได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด - สนับสนุนการเชื่อมถนนในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดทำป้ายเส้นทางสองภาษาให้มีความชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร
ปัญหาอุทยานที่ดินทำกิน ทรัพยากรป่าไม้ ถูกทำลายและแหล่งน้ำเน่าเสีย	<ul style="list-style-type: none"> - ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการวางแผนจัดการระบบปล่อยน้ำเสียและการจัดเตรียมพื้นที่ทิ้งขยะ - ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าไม้และสิ่งแวดล้อม โดยการปลูกป่ารักษาสมดุลธรรมชาติ การพัฒนาและปรับปรุงทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว - ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และความไม่เพียงพอของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและอุปกรณ์ทางการแพทย์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดในพื้นที่
ปัญหาการสื่อสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน
ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบขนมนุษย์ อาวุธ และยาเสพติด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดหาอาสาสมัครสอดส่องดูแลความผิดปกติประจำชุมชน หากพบว่ามีความผิดปกติให้ประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เส้นทางคมนาคมไม่ครอบคลุมและทรุดโทรม	- สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน โดยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด - ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาแบบองค์รวมโดยดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขาดแคลนงบประมาณ
สถานีให้บริการด้านพลังงานไม่เพียงพอและปิดบริการเร็ว	- สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก
พื้นที่ด้านชายแดนมีความคับแคบไม่สามารถรองรับการจราจรในช่วงเร่งด่วน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้มีศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (One Stop Service), การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services inspection) และด้านศุลกากรแบบ Single window

2. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านการค้าและการลงทุน

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
อุปสรรคในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน	- สนับสนุนให้สถาบันการเงินผ่อนปรนการปล่อยสินเชื่อในภาคอุตสาหกรรม SMES ที่มีศักยภาพในการขยายและปรับปรุงเทคโนโลยีใหม่ในอัตราดอกเบี้ยต่ำ - สนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร
ผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากรส่งผลให้มีการลักลอบทำการค้าตามแนวชายแดน	- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและเรื่องกฎระเบียบพิธีศุลกากร
ไม่มีจุดกระจายสินค้า และศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ	- ส่งเสริมการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กระจายและส่งสินค้าและศูนย์บริการเบ็ดเสร็จโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำนวยความสะดวกในเรื่องข้อมูลข้อเสนอแนะ และประสานให้เอกชนดำเนินการ - จัดทำผังเมืองรวมเพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน
สินค้าและบริการที่แต่ละประเทศมีลักษณะคล้ายกัน	- ส่งเสริมและพัฒนาด้านการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในลักษณะของการรวมกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ค้ารายใหญ่
ประสิทธิภาพในการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	- เร่งรัดให้มีการจัดทำระบบโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ครอบคลุมทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ภาษีโรงเรียน ภาษีป้าย เป็นต้น - อำนวยความสะดวกในเรื่องการจดทะเบียนการค้า (องค์การบริหารส่วนจังหวัด)

3. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ขาดระบบบริหารจัดการและบูรณาการแหล่งท่องเที่ยว/การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว/การบำรุงรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและมีคุณภาพ ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ , การสร้างเส้นทางเครือข่ายท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแหล่งท่องเที่ยว / กิจกรรมท่องเที่ยวเชื่อมโยงกันในพื้นที่และจังหวัดที่อยู่ติดกัน , การจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยว , การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนและเกิดมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น - พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความรู้ความเข้าใจ ในด้านการให้บริการและด้านภาษาเพื่อเป็นการสร้างมาตรฐานและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว - ประสานทุกภาคส่วนให้บำรุงรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยทำการจัดการความรู้มาใช้ในการดำเนินงานจัดเก็บภาษีจากการท่องเที่ยว
การประชาสัมพันธ์ไม่ต่อเนื่อง / สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายชี้ทาง และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ เว็บไซต์ สื่อวิทยุ และโทรทัศน์ - จัดทำป้ายชี้ทาง / แผนที่ท่องเที่ยวสองภาษา - จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศให้บริการ - ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวทราบถึงระเบียบและกฎจราจรของประเทศไทย และกำชับให้เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้มงวดกวดขันเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

4. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านการศึกษา

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
เจ้าหน้าที่และประชาชนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้านในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาเร่งรัดพัฒนาเยาวชนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน - จัดสรรงบประมาณในการจ้างครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาประเทศเพื่อนบ้าน / ครูชาวต่างชาติให้เพียงพอกับความต้องการของโรงเรียน - ปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาต่างประเทศโดยเน้นที่การฟังและพูดเพื่อติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ
การสืบค้นข้อมูลของหน่วยงานในประเทศมีอยู่อย่างจำกัดเนื่องจากการจัดทำข้อมูลไม่เป็นระบบและมีความล่าช้า	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างช่องทางการติดต่อสื่อสารที่เป็นภาษาสากล และมีความปรับเปลี่ยนข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
การเรียนการสอนของไทยไม่สอดคล้องกับประเทศสมาชิกอาเซียน	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับประเทศสมาชิก เพื่ออำนวยความสะดวกในการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนนักเรียนและการศึกษาต่อ - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักเรียนทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน

6. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านสาธารณสุข

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาโรคติดต่อ โรคระบาด และสุขอนามัย	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐานทั้ง 14 ด้าน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1) การสุขศึกษา (Health Education) 2) โภชนาการ (Nutrition) 3) การจัดหาน้ำสะอาดและการสุขาภิบาล (Water Supply and Sanitation) 4) การเฝ้าระวังโรคประจำถิ่น (Surveillance for local Disease Control) 5) การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (Immunization) 6) การอนามัยแม่และเด็กและการวางแผนครอบครัว (Maternal Child Health and Family Planning) 7) การรักษายาบาลขั้นพื้นฐาน (Simple Treatment) 8) การจัดหาที่จำเป็น (Essential Drugs) 9) สุขภาพจิต (Mental Health) 10) ทันตสาธารณสุข (Dental Health) 11) การอนามัยสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) 12) การคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Protection) 13) การป้องกันและควบคุมอุบัติเหตุ และโรคไม่ติดต่อ (Accident and Noncommunicable Disease Control) 14) การป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ (AIDS) - วางแผนรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรองรับการตรวจโรค ป้องกันโรค และรักษาโรค - กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง - พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นการสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
ปัญหาขยะ แหล่งน้ำเน่าเสีย มลพิษทางอากาศ การรุกรานที่ดินทำกิน และการทำลายทรัพยากรป่าไม้	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นแม่ข่ายในการสร้าง โรงกำจัดขยะรวม และการแยกขยะ - วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ออกข้อบัญญัติ และเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำ และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด - จัดการที่ดินทำกินและแบ่งเขตพื้นที่อุทยานและป่าสงวนให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นเช่น การจัดตั้งอาสาสมัครรักษาป่าและอาสาสมัครจัดการขยะชุมชน

8. กลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องส่งเสริมด้านอัตลักษณ์

ผลกระทบ	แนวทางการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
<p>การส่งเสริมอัตลักษณ์ของตนเองและการเรียนรู้อัตลักษณ์ของประเทศเพื่อนบ้าน “รู้เขา รู้เรา”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน - ปลูกฝังอัตลักษณ์ที่สำคัญให้แก่เด็กและเยาวชน เช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย การละเล่นพื้นบ้าน อาหารและขนมไทย - ส่งเสริมการศึกษาและค้นคว้าถึงแหล่งที่มาของวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงให้รู้สึกผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกัน - ส่งเสริมการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น - จัดทำเอกสารเพื่อเผยแพร่ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น - จัดทำพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่น เพื่อแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทย - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แนวทางที่ 1 : เพิ่มศักยภาพฐานการผลิตให้แข็งแกร่ง มีความสมดุล และมีความสามารถในการแข่งขัน โดย

1. เร่งต่อยอดและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงต่างๆ ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. สร้างความมั่นคงและความสมดุลด้านการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ประโยชน์จากโครงการความร่วมมือ อีระวัตตี-แม่โขง-เจ้าพระยาหรือ ACMECs

3. เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรทั้งในและนอกเขตชลประทาน
4. เพิ่มความมั่นคงของอาชีพเกษตรกรเพื่อรักษาภาคเกษตรและเกษตรกรรายย่อยให้อยู่ได้
5. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับฐานการผลิตของท้องถิ่น
6. ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SME) ให้มีบทบาทในภาคและมีความเข้มแข็งมากขึ้น
7. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนบนพื้นฐานองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย
8. เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและภาคบริการ
9. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางที่ 2 : พัฒนาคนให้มีคุณภาพภายใต้แนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดย

1. พัฒนาคุณภาพคน ให้พร้อมรองรับโอกาสด้านอาชีพ
2. พัฒนาระบบการศึกษาให้สามารถรองรับคนทุกวัย
3. เพิ่มผลิตภาพแรงงานเกษตร
4. ส่งเสริมจริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อปลูกฝังคนรุ่นใหม่ให้เป็นคนดีมีศีลธรรม
5. ส่งเสริมสุขภาวะของประชาชนโดยเน้นทั้งทางด้านการศึกษาและการป้องกัน
6. พัฒนาบริการด้านสุขภาพ

แนวทางที่ 3 : สร้างความเป็นธรรมในสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน โดย

1. สร้างโอกาสและความมั่นคงในการอาชีพ บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและความสำเร็จของประชาชนชาวบ้านเป็นแรงจูงใจเพื่อสืบทอดอาชีพเกษตร
2. การรื้อฟื้นประเพณีและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าให้เป็นทุนทางสังคม
3. สร้างความเข้มแข็งทุนทางการเงินของชุมชน
4. เพิ่มบทบาทภาครัฐและชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินในพื้นที่ชุมชน
5. พัฒนาเมืองและชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่
6. เสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน โดยสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

แนวทางที่ 4 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย

1. อนุรักษ์ ป่าไม้ และปรับปรุงพื้นที่ป่าไม้
2. ส่งเสริมบทบาทของชุมชนและประชาชนในการเพิ่มพื้นที่ป่าและดูแลรักษาป่า
3. การค้นหาและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
5. พัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่เหมาะสมกับภูมิสังคมและสภาพทางกายภาพของพื้นที่และพัฒนาระบบชลประทาน
6. ควบคุม กำกับ ดูแล คุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐาน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัดร้อยเอ็ด - ขอนแก่น - มหาสารคาม - กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2550 จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น 18 กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด , แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “ สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน ” (Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุขเศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

“ศูนย์กลางผลิต การค้า และการลงทุน อุตสาหกรรมแปรรูปพืชอาหาร และพลังงานทดแทนสู่สากล “
กลุ่มจังหวัด ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร
 - เป้าประสงค์
 - เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร
 - เพิ่มมูลค่าและรายได้ภาคการเกษตร
 - สร้างความสมดุลของการผลิตระหว่างพืชอาหารและพลังงานทดแทน

- **กลยุทธ์และแนวทาง** โดยการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตสินค้าภาคเกษตรโดยพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำทั้งในพื้นที่เขตชลประทานและพื้นที่นอกเขตชลประทาน ด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุนตามธรรมชาติ และได้พัฒนาขึ้นมา พัฒนาองค์ความรู้และขีดความสามารถของเกษตรกรให้สามารถผลิตสินค้าภาคเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการผลิตภาคการเกษตร โดยพัฒนาปรับปรุงปัจจัยการผลิต เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นและลดต้นทุนการผลิตด้วยการสนับสนุนให้มีการใช้เมล็ดพันธุ์ดี สร้างคุณภาพของสินค้าภาคการเกษตรให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดด้วยการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ดีและเหมาะสมการผลิตสินค้าอาหารปลอดภัย ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการเพิ่มคุณภาพและมาตรฐาน สร้างความสมดุลของการใช้พื้นที่ให้เหมาะสมกับการผลิต โดยสนับสนุนให้มีการกำหนดเขตพื้นที่การใช้ที่ดินในการผลิตสินค้าภาคเกษตร

2. การพัฒนาและเสริมสร้างความพร้อมของพื้นที่ในการส่งเสริมการลงทุน

- **เป้าประสงค์** พัฒนาพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ที่น่าลงทุน

- **กลยุทธ์และแนวทาง** โดยการปรับปรุงและพัฒนาความพร้อมของพื้นที่ในการรองรับการลงทุน โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการลงทุน โดยเฉพาะระบบการขนส่งสินค้า เพื่อเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันการศึกษา/ภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาการแปรรูปสินค้าการเกษตร ในเชิงผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์ เพื่อกระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนและวิสาหกิจ พัฒนาความพร้อมของแรงงานเพื่อรองรับการลงทุนโดยภาครัฐและเอกชน พัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการลงทุนกลุ่มจังหวัด ฯ พัฒนาและส่งเสริมการลงทุนของผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ทั้งรายเดิมและรายใหม่ โดยการสนับสนุนของภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องและพัฒนาเครือข่ายผู้ลงทุนส่งเสริมให้มีระบบค้าสินค้าภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร โดยการพัฒนากระบวนการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย

3. การพัฒนาระบบการบริหารงานกลุ่มจังหวัด

- **เป้าประสงค์** เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัด

- **กลยุทธ์และแนวทาง** ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด โดยพัฒนาปัจจัยความพร้อมในการปฏิบัติงานของกลุ่มจังหวัด ให้สามารถรองรับการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านจำนวนบุคลากร วัสดุ/ครุภัณฑ์ เพื่อการปฏิบัติ พัฒนาและปรับปรุงระบบงานด้านการบริหารจัดการแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยการพัฒนากระบวนการข้อมูลการเพิ่มประสิทธิภาพเครือข่ายการบริหารแผน การพัฒนาสมรรถนะความรู้ของบุคลากรและเครือข่ายโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมและการทำกิจกรรมร่วมกัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ระยะเร่งด่วน (ยุทธศาสตร์ 3 มิติ) ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาในการพัฒนาภายใน 3 – 5 ปี โดยแบ่งการพัฒนาเป็น 3 มิติ คือ

มิติที่ 1 ภาคชนบท เป็นการเน้นการพัฒนาในระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านนอกเขตเมือง เนื่องจากประมาณร้อยละ 80 ของประชากรในจังหวัดประกอบอาชีพเกษตรกร จึงมีความจำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาในด้านเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ

1) การเพิ่มรายได้

■ การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ภาคเกษตรกรรม โดยจำแนกได้ 4 ประเภท คือด้านกลีกรวม เช่น การทำนา ทำสวน และทำไร่ ด้านปศุสัตว์ เช่น การเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู ด้านประมง เช่น การเลี้ยงปลาในกระชัง และด้านป่าไม้ เช่น การปลูกป่าไม้เศรษฐกิจ

ตัวอย่างวิธีการ :

(๑) การให้ความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้มีผลผลิตต่อไร่มากขึ้นและลดต้นทุนการผลิตให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เช่น การให้ความรู้ด้านการหมุนเวียนพืชข้าวให้มีความหลากหลาย การให้ความรู้ด้านการปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์

(๒) การส่งเสริมการเพาะปลูกพืชหลังนา เช่น ถั่วเขียว ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ในช่วงหน้าแล้ง ให้ความช่วยเหลือด้านเมล็ดพันธุ์พืชให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่การปลูกและเพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร

- การสร้างรายได้เสริมจาก OTOP รวมถึงสินค้าและบริการอื่นในชุมชน

ตัวอย่างวิธีการ :

(๑) การยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของสินค้า

(๒) การให้ความรู้และความช่วยเหลือด้านการออกแบบและบรรจุภัณฑ์

(๓) การเพิ่มประสิทธิภาพการตลาด

▪ การท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและเกิดการกระจายรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมทางธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

ตัวอย่างวิธีการ :

(๑) การเชื่อมโยงจุดแข็งของจังหวัดด้านความพร้อมในการประชุมสัมมนากับการท่องเที่ยวให้มีความต่อเนื่อง

(๒) การสร้างพันธมิตรทางการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดหรือระหว่างประเทศใกล้เคียง

2) การลดรายจ่าย

▪ บริษัทฯ เศรษฐกิจพอเพียง โดยการน้อมนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเพื่อลดรายจ่ายส่วนเกินที่ไม่จำเป็นและเรียนรู้การพึ่งพิงตนเองเป็นหลัก

● โครงการช่วยเหลือประชาชนตามนโยบายรัฐบาล โดยการดำเนินการและสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายสำคัญของรัฐบาล เช่น

(1) บัตรเครดิตเกษตรกร

(2) บัญชีครัวเรือน

(3) จำนำผลผลิตการเกษตร

มิติที่ 2 ภาคชุมชนเมือง จังหวัดขอนแก่นมีคุณลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากจังหวัดอื่น คือมีศักยภาพในการพัฒนาชุมชนเมืองสูง ดังนั้นต้องเน้นพัฒนาทั้งในเชิงรุกและเชิงรับเนื่องจากอาจก่อให้เกิดปัญหาหากมีการป้องกันหรือรับมือความเจริญไม่เพียงพอ โดยมีแนวทางการพัฒนา คือ

1) **ด้านการส่งเสริมการค้า การลงทุน** ให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มการจ้างงานและลดการเคลื่อนย้ายแรงงาน

▪ การพัฒนาบริการภาครัฐ โดยนำข้อได้เปรียบของจังหวัดซึ่งมีหน่วยงานรัฐจำนวนมากอยู่ภายในจังหวัดเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการประชาชนและนักลงทุน

ตัวอย่างวิธีการ :

(๑) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ให้คำปรึกษาและศูนย์ประสานหน่วยงานรัฐครบวงจรแก่นักลงทุน

(๒) บูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการพัฒนาเศรษฐกิจ

(๓) โครงการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ

2) ด้านการบูรณาการจัดระเบียบชุมชนเมือง ให้ชุมชนเมืองน่าอยู่

- การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเมือง มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย มีระบบผังเมือง โครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคเหมาะสมกับการใช้งาน เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า การลงทุน รวมไปถึงตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
- ตัวอย่างวิธีการ :**

- (๑) ปรับผังเมืองและเส้นทางการจราจรในเมืองลดปัญหาการจราจรหนาแน่น
- (๒) พัฒนาระบบขนส่งมวลชน เช่น รถโดยสารประจำทาง รถไฟความเร็วสูง
- (๓) ส่งเสริมและกวดขันวินัยจราจร

3) การลดผลกระทบจากการเติบโตของเมือง

- การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จากผลกระทบของการอุปโภคบริโภค เช่น มลภาวะ น้ำเสีย
- ตัวอย่างวิธีการ :**

- (๑) ตั้งโรงงานแปรรูปขยะเป็นพลังงานไฟฟ้า
- (๒) สร้างบ่อบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำธรรมชาติ

- การลดและป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ตัวอย่างวิธีการ :

- (๑) บริหารจัดการที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม ลดชุมชนแออัด
- (๒) ติดตั้งกล้อง CCTV ดูแลความปลอดภัยในเมือง

มิติที่ 3 ขยายโอกาส จากศักยภาพและความพร้อมในหลายด้านของจังหวัดขอนแก่น จึงควรมุ่งเน้นที่จะขยายโอกาสเพื่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญไปสู่ระดับสากล โดยมีแนวทางการเตรียมพร้อม คือ

- 1) **เพิ่มศักยภาพการเป็นมหานครแห่งอาเซียน** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา การค้าการลงทุน การแพทย์ การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยว การประชุม และอุตสาหกรรม
- 2) **การเตรียมความพร้อมทรัพยากรบุคคลให้มีความพร้อมรับความเป็นสากล** โดยมุ่งเน้นทักษะด้าน

ภาษาต่างประเทศทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน

3) การป้องกันผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

โดยการช่วยเหลือภาคส่วนที่ยังอ่อนแอ และขาดความพร้อม เช่น ภาคการเกษตร ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะต้องเพิ่มมาตรฐานและคุณภาพอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 จังหวัดขอนแก่นกำหนดให้เป็นเมืองสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีการวางรากฐานการพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งผลให้ในปัจจุบันจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางความเจริญในทุกด้านของภูมิภาค ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาอย่างไร้ทิศทาง เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาปริมาณขยะ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจจังหวัดขอนแก่นจึงได้มีการกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนาให้มีความชัดเจนและรัดกุม เพื่อให้สามารถนำศักยภาพภายในที่มีใช้พัฒนาเมืองทั้งในเชิงรุกและเชิงรับได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเป็นไปอย่างยั่งยืน เกิดประโยชน์สุขที่แท้จริงต่อประชาชนและก้าวสู่ความเป็นมหานครแห่งอาเซียน จึงกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น 4 ปี (พ.ศ.2558-2561) ดังนี้

วิสัยทัศน์: ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์ (OBJECTIVE)

1. อัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม
3. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
4. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคการเกษตร ภาคบริการ ภาคท่องเที่ยว
- 1.2 เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของ otop และ SMEs
- 1.3 ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และอุตสาหกรรมสีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์การพัฒนา

- 2.1 พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุข
- 2.2 พัฒนาคุณภาพการศึกษาพื้นฐานและขยายโอกาส
- 2.3 สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคมอยู่เย็นเป็นสุข
- 2.4 อนุรักษ์สร้างสรรค์สืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนา

- 3.1 อนุรักษ์ฟื้นฟูรักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างมีส่วนร่วมและมีการใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน
- 3.2 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรดินแบบมีส่วนร่วม
- 3.3 อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำโดยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม
- 3.4 สร้างสังคมและเมืองเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์การพัฒนา

- 4.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์และส่งเสริมประชาธิปไตย
- 4.2 รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน
- 4.3 ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- 4.4 ป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- 4.5 พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการภัยจากธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน

กลยุทธ์การพัฒนา

5.1 เพิ่มศักยภาพโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และอาเซียน

5.2 เสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา

6.1 ส่งเสริมการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

๖.๒ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร

๖.๓ เพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับระบบนิเวศอย่างสมดุล เท่าเทียม และยั่งยืน ”

พันธกิจ

1. พัฒนาคณะให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และมีจริยธรรม
2. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
3. สร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล
4. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณสุข ระบบป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
6. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุล อย่างยั่งยืน
7. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 25 แนวทางการพัฒนาดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม ประกอบด้วย 8 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1.1 พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพ และสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- 1.2 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุก
ระดับ
- 1.3 เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- 1.4 เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งามแก่เด็กและเยาวชน
- 1.5 สร้างเสริมสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจอย่างทั่วถึง
- 1.6 พัฒนาคความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัวและชุมชน
- 1.7 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และ
สมุนไพร
- 1.8 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อออกกำลังกาย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ประกอบด้วย 6 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 2.1 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ โดยมีการ
วางผังเมือง การป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 2.2 พัฒนาการคมนาคมขนส่ง และระบบการให้บริการขนส่งมวลชน
- 2.3 การพัฒนาที่สาธารณะและการพักผ่อนหย่อนใจ
- 2.4 พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบและเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มี
ประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- 2.5 พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยให้เมืองและชุมชนปลอดภัย ในเมืองและ
ชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- 2.6 ส่งเสริม และสนับสนุนให้หมู่บ้าน/ชุมชนปลอดภัยยาเสพติด และปลอดภัยอบายมุข

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน ประกอบด้วย 6 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 3.1 พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 3.2 ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและสถานศึกษาในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและ
เทคโนโลยีในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า
- 3.3 ส่งเสริม และสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และน้อมนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการ
ประกอบอาชีพ
- 3.4 พัฒนาคนให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย เท่าทันสอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและ
เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3.5 พัฒนาและเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- 3.6 พัฒนาและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย 5 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

4.1 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นคงอยู่อย่างยั่งยืน

4.2 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และการเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

4.3 พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพโดยประชาชนมีส่วนร่วม

4.4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

4.5 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและสัตว์ในท้องถิ่น

นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

เพื่อให้การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย เป็นไปตามภารกิจและเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงได้กำหนดนโยบายในการบริหารงานไว้ 10 ด้าน ดังนี้

1.นโยบายด้านการเมือง/การปกครอง

1.1.จะส่งเสริมและเทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

1.2.สนับสนุนการเลือกตั้งในทุกระดับตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส และเที่ยงธรรม ตามระบอบประชาธิปไตย

1.3.ในการบริหารงานจะรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะของสภาองค์กรชุมชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

1.4.จะส่งเสริมการมีส่วนร่วมส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

2.นโยบายด้านการบริหารจัดการองค์กร

การบริหารจัดการองค์กรเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการดำเนินการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลในองค์กรและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ จึงจะทำให้องค์กรสามารถดำเนินการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการพัฒนาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และตอบสนองได้อย่างตรงเป้าหมายตามความต้องการของประชาชน โดยจะดำเนินการ ดังนี้

2.1.จะดำเนินการบริหารงาน โดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกด้าน โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ พัฒนาระบบการทำงานให้เป็นหน่วยงานที่บริการประชาชน ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพโดยจะบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค

2.2.จะให้ความสำคัญกับการให้บริการประสานงานกับพี่น้องประชาชนในการพัฒนาโดยเน้นการให้บริการที่สะดวก รวดเร็ว ยิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นมิตร

2.3.จะส่งเสริมและปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงานและจัดให้มีอุปกรณ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของ อบต. ให้เพียงพอที่จะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและจะปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้รวมถึงปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ สถานที่ตั้งของหน่วยงาน ให้ร่มรื่น สะอาดและสวยงาม

2.4. จะร่วมกันพัฒนารายได้ของ อบต. เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร และการจัดการ

2.5. จะปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีของ อบต. ให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและเป็นธรรม

2.6. จะส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์กรภาครัฐ จะต้องจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนให้ได้รับความสะดวก จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ ดังนี้

3.1 จะดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง พัฒนาและซ่อมแซม เส้นทางคมนาคม ในหมู่บ้านระหว่างหมู่บ้าน และถนนเข้าสู่แปลงเกษตรกรรม จัดทำร่องระบายน้ำภายในหมู่บ้าน เพื่อให้มีความสะดวกและปลอดภัยแก่ประชาชน โดยอยู่ในรอบภารกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวงน้อย ให้กระจายครอบคลุมทุกหมู่บ้านอย่างเป็นธรรม

3.2 จัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุงดูแลและบำรุงรักษา การพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบประปา โดยดำเนินการจัดหาระบบประปาในหมู่บ้านที่ยังขาดแคลน เพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างทั่วถึง

3.3 จะปรับปรุงและพัฒนาระบบแสงสว่างสาธารณะให้เพียงพอ โดยการสนับสนุนการจัดให้มีไฟฟ้า และไฟส่องสว่างทุกหมู่บ้าน เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

3.4 จะขยายเขตไฟฟ้าลงสู่พื้นที่การเกษตรให้ครอบคลุมและทั่วถึง

3.5 จะปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ สระน้ำ ชลประทานขนาดเล็ก แหล่งน้ำใต้ดินและขุดเจาะ บ่อบาดาล เพื่อการอุปโภค บริโภค ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่การเกษตรและการแก้ไขปัญหาภัยแล้งในพื้นที่

4. นโยบายด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนในตำบลวงน้อย ได้อยู่ดีกินดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต และสามารถดูแลคนในครอบครัว ตลอดจนมีรายได้เสริม เป็นสิ่งที่กระผมต้องการให้เกิดขึ้นกับประชาชนชาวตำบลวงน้อย และเห็นว่าเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการให้บรรลุถึงความกินดีอยู่ดีของประชาชนในตำบลวงน้อย โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมกับพื้นที่ทรัพยากร และความต้องการของประชาชน

4.2 ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ ให้เข้มแข็งเพื่อการพัฒนาศักยภาพในการผลิตและการจำหน่าย

4.3 จัดให้มีการศึกษาดูงานแก่กลุ่มอาชีพ เพื่อให้กลุ่มอาชีพมีความรู้และศักยภาพที่ดีขึ้น

4.4 ประสานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการค้าพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ

5. นโยบายด้านการพัฒนาด้านการศึกษา

5.1 ส่งเสริมการศึกษาปฐมวัย มุ่งพัฒนาความพร้อมแก่เด็ก เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามตามศักยภาพ ให้มีความพร้อมในการเข้ารับการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานต่อไป

5.2 ปรับปรุง และพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้ก้าวสู่มาตรฐาน

5.3 สนับสนุนและพัฒนาคณาจารย์ชีวิตแก่เด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส และมีฐานะยากจน

5.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาแก่โรงเรียนในเขตพื้นที่บริการทุกแห่ง

5.5 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาทักษะความรู้ให้แก่เยาวชนและประชาชน ทั้งในระบบ และนอกระบบห้องเรียน

5.6 ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และผู้ทรงภูมิปัญญาในชุมชนได้มีส่วนในการจัดการเรียนรู้ในชุมชน ตลอดจนการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาให้ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

6 นโยบายการพัฒนาด้านการศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ

6.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เป็นต้น

6.2 ร่วมจัดงานวันสำคัญของชาติ เช่นวันปีใหม่ วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันพ่อ วันแม่

6.3 สนับสนุนและร่วมสืบสานประเพณีท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป เช่น ประเพณีบุญเดือน 3 บุญพระเวส บุญบั้งไฟ บุญแห่เทียนพรรษา

6.4 สนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม แก่เยาวชนและประชาชน

7. นโยบายด้านกีฬาและนันทนาการ

7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาและพัฒนากีฬา ให้แก่ศูนย์กีฬาหมู่บ้าน

7.2 สนับสนุนให้มีอุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย และลานกีฬาของทุกหมู่บ้าน

7.3 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาในทุกหมู่บ้าน

7.4 จะพัฒนาและปรับปรุงพื้นที่รอบหนองแวงสุ่ม เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนและสถานที่ออกกำลังกายประจำตำบล

8. นโยบายด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชุมชน ถ้าในชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งมีการบริหารจัดการได้ถูกต้อง จะทำให้ชุมชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข มีแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ มีสภาพอากาศที่ดี และลดปัญหาภาวะโลกร้อน เพื่อให้ประชาชนมีสัมพันธภาพที่ถูกต้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยจะดำเนินการ ดังนี้

8.1. ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาและบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงสภาพแบบยั่งยืน

8.2. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.3.จะดูแลและปรับปรุงเกี่ยวกับระบบการกำจัดขยะมูลฝอย เพื่อให้มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาล ทุกหมู่บ้านอย่างเป็นระบบ

8.4.ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของ อสม. ให้มีความสอดคล้องกับภารกิจ และมีบทบาทด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น

8.5. สนับสนุน และส่งเสริม มาตรการ การป้องกันโรคติดต่อทุกชนิด

8.6. สนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติด

8.7. มุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนในการป้องกันและความเข้าใจในการ ดูแลรักษาสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง

9.นโยบายด้านการพัฒนาสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- 9.1. จะดูแลกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามนโยบายรัฐบาลอย่างทั่วถึง
- 9.2. จะส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
- 9.3. จะส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของ หนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย
- 9.4. จะจัดหายานพาหนะและเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อใช้ในกิจกรรมบรรเทาสาธารณภัย
- 9.5. จะประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอย่างเต็มที่
- 9.6. จะร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้ตำบลแวงน้อย ปราศจากยาเสพติด อย่างยั่งยืนและถาวร

10.ด้านอื่น ๆ

- 10.1. จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ และโครงการต่าง ๆ ที่อาจจัดทำขึ้นตามความประสงค์ของประชาชนโดยมุ่งเน้นยึดผลที่ได้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นหลัก
- 10.2. จะจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล
- 10.3. จะจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น
- 10.4. จะประสานงานกับหน่วยงานราชการ ที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันนโยบายรัฐบาล ผ่านส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดทั้งประสานของบประมาณเพื่อพัฒนาตำบลแวงน้อย
- 10.5. จะเคารพและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย และร่วมกันพัฒนาตำบลแวงน้อย อย่างโปร่งใส ตลอดการทำงาน

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา
ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
1. การพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	<p>1.ปัญหาด้านการศึกษา</p> <p>1.1 เด็กและเยาวชนบางส่วนอ่านหนังสือไม่ออก</p> <p>1.2 ประชาชนขาดการแสวงหาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง</p> <p>1.3 เด็กและเยาวชนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มองว่าการเรียนเป็นเรื่องน่าเบื่อ</p> <p>1.4 ขาดศูนย์กลางแห่งการศึกษาตลอดชีวิตภายในตำบล อย่างเป็นรูปธรรม</p>	<p>สถานศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลเวียงน้อย</p> <p>ตำบลเวียงน้อย</p> <p>สถานศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลเวียงน้อย</p> <p>ตำบลเวียงน้อย</p>	<p>เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา</p> <p>ประชาชนโดยทั่วไป</p> <p>เด็กและเยาวชนในสถานศึกษา</p> <p>ประชาชนในตำบล</p>	<p>จำนวนเด็กและเยาวชนจะอ่านหนังสือไม่ออกเพิ่มขึ้น</p> <p>จะเกิดปัญหาการดำรงชีวิตในสังคม การไม่ทันต่อเหตุการณ์</p> <p>เด็กที่จบการศึกษามีคุณภาพต่ำ เพิ่มขึ้นรวมทั้งไม่เข้าเรียนในระบบ</p> <p>แหล่งค้นคว้าข้อมูลในตำบลไม่ได้รับการส่งเสริม การพัฒนา มีสภาพพื้นที่ไม่เหมาะสมกับชุมชน</p>

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	1.5 ศักยภาพสถานศึกษาไม่เท่าเทียมกันในส่วนของบุคลากรและสื่อการเรียนการสอนเช่น เทคโนโลยี วัสดุการศึกษา ฯลฯ	สถานศึกษาในเขตพื้นที่ตำบลแวงน้อย	โรงเรียนสังกัด สพฐ.	เกิดความเหลื่อมล้ำในการจัดการเรียนการสอน การไม่เสมอภาคในการได้รับโอกาสทางการเรียน ตลอดจนโอกาสในการเรียนรู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
	2.ปัญหาด้านศาสนาและวัฒนธรรม 2.1 ประชาชนคนรุ่นไม่ห่างเหินกิจกรรมทางศาสนา และมองข้ามวัฒนธรรมประเพณี	ตำบลแวงน้อย	ประชาชนในตำบล	เยาวชนไม่ให้ความสำคัญศาสนาและวัฒนธรรม ประเพณีจะเริ่มหายไป การสืบสาน การอนุรักษ์ การดำรงชีพตามวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัตถุนิยม และค่านิยมสมัยใหม่
2. การพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตร	1. ปัญหาด้านการเกษตร 1.1 สินค้า คุณภาพสินค้าการเกษตรตกต่ำ การผลิตได้ผลผลิตไม่เต็มที่ ไม่มีตลาดรองรับผลผลิตที่ชัดเจน 1.2 เกษตรกรขาดการวางแผนการผลิต โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่ส่งแปรรูปในโรงงานอุตสาหกรรม 1.3 เกษตรกรขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเกษตรทั้งด้านพืชและสัตว์	ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย	ปัญหาด้านเกษตรกรภายในตำบล เกษตรกรภายในตำบล เกษตรกรภายในตำบล	เกษตรกรมีหนี้สินเพิ่ม ขาดรายได้ที่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ อาจมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพ ผลผลิตราคาตกต่ำ เกิดการประท้วงส่วนราชการให้ออกมารับซื้อผลผลิต ผลิตผลทางการเกษตรไม่ทันต่อความต้องการ เสียเปรียบด้านการแข่งขันและได้ราคาต่ำ การดำเนินการผลิตโดยสมัยเก่าไม่สามารถเพิ่มผลผลิต ตลอดจนปริมาณผลผลิตตามความต้องการของตลาด

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	<p>2. ปัญหาด้านอาชีพหลักและอาชีพเสริม</p> <p>2.1 ปัญหาการว่างงาน/ไม่มีงานทำ ช่วงระหว่างรอการผลิตรอบต่อไป</p> <p>2.2 การขาดการส่งเสริมอาชีพเสริม การจัดหาตลาดรองรับผลิตภัณฑ์</p>	<p>ตำบลแวงน้อย</p> <p>ตำบลแวงน้อย</p>	<p>ประชาชนในตำบล</p> <p>ประชาชนในตำบล</p>	<p>ประชาชนว่างงานมากขึ้นสืบเนื่องจากไม่สามารถทำการผลิตพืชผลทางการเกษตรนอกช่วงฤดูกาลได้ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจประเทศย่ำแย่</p> <p>ประชาชนมีหนี้สินเพิ่มขึ้นเนื่องจากไม่มีอาชีพที่เสริมรายได้ของครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง</p>

ประเด็นการพัฒนา	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
3. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต	1. ปัญหาสังคม	ตำบลเวียงน้อย	ประชาชนในตำบล	เด็กและเยาวชนมีปัญหาขาดความรักความอบอุ่นมากขึ้นนำไปสู่ปัญหาอื่น
	1.1 ปัญหาครอบครัวแตกแยก			
	1.2 ปัญหายาเสพติด	ตำบลเวียงน้อย	ประชาชนในตำบล	การการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดอาชญากรรม การลักขโมย เพิ่มขึ้น
	1.3 ปัญหาเด็กและเยาวชนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	ตำบลเวียงน้อย	เด็กและเยาวชนในตำบล	การเกิดปัญหาทางสังคมและการสาธารณสุข โรคทางเพศสัมพันธ์เกิดเพิ่มมากขึ้น
	1.4 ปัญหาคุณธรรมจริยธรรม	ตำบลเวียงน้อย	ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน พนักงานส่วนตำบล ประชาชน ในตำบล	ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความเห็นแก่ตัว การเอาเปรียบกัน ขาดความรักความสามัคคีในชุมชนเพิ่มมากขึ้น
2. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ตำบลเวียงน้อย	ประชาชนในตำบล	มีการบุกรุกพื้นที่ที่เป็นสาธารณะประโยชน์ในชุมชนเพิ่มขึ้น พื้นที่สาธารณะประโยชน์ ป่าชุมชน แหล่งน้ำ สาธารณะมีปริมาณลดน้อยลง เกิดภัยธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ น้อยลง	
2.1 ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะประโยชน์ป่าชุมชน เพิ่มมากขึ้น ไม่มีแนวเขตพื้นที่สาธารณะที่ชัดเจน				

ประเด็นการพัฒนา	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	<p>3. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว</p> <p>3.1 ไม่มีการพัฒนาแหล่งต้นทุนทางการท่องเที่ยวภายในตำบลและประชาสัมพันธ์อย่างจริงจัง</p> <p>3.2 ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว</p>	<p>หนองแขวงส้ม</p> <p>หนองแขวงส้ม</p>	<p>กลุ่มนักท่องเที่ยว</p> <p>ประชาชนในพื้นที่</p>	<p>แหล่งต้นทุนทางการท่องเที่ยวไม่เป็นที่น่าสนใจ ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ขาดเม็ดเงินเข้าสู่ตำบล</p> <p>แหล่งต้นทุนการท่องเที่ยวไม่ได้รับการพัฒนาให้มีความน่าสนใจและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญระดับประเทศได้</p>
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1.ความต้องการของประชาชนในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคเพิ่มมากขึ้น	ตำบลแขวงน้อย	ประชาชนในตำบล	การดำเนินงานของอบต.จะทำให้มีสาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วถึง
5. การพัฒนาแหล่งน้ำ	<p>1.การขาดแคลนน้ำ และแหล่งน้ำไม่ได้รับการบำรุงดูแลรักษา</p> <p>2.ปัญหาโครงข่ายระบบการกระจายน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่ ไม่ทั่วถึง</p>	<p>แหล่งน้ำสาธารณะในพื้นที่</p> <p>พื้นที่การเกษตรตำบลแขวงน้อย</p>	<p>ประชาชนในตำบล</p> <p>กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่</p>	<p>แหล่งน้ำสาธารณะในตำบลไม่ได้รับการพัฒนาไม่สามารถกักเก็บน้ำและบรรเทาความเดือดร้อน การขาดน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคมากยิ่งขึ้น</p> <p>ระบบการกระจายน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบล ทำให้พื้นที่บางส่วนสามารถผลิตพืชผลทางการเกษตรได้ตลอดปี แต่พื้นที่ส่วนใหญ่กลับไม่มีน้ำเพื่อการเกษตรตลอดทั้งปี</p>

ประเด็นการ พัฒนา	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์ แนวโน้มในอนาคต
6.การพัฒนา สาธารณสุข	1.ยังไม่มีการคุ้มครอง ผู้บริโภคอย่างจริงจัง 2. ปัญหาการจัดการขยะ ภายในตำบล 3. ขาดการส่งเสริม กิจกรรมด้านสุขภาพ พลานามัย	ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย	ผู้บริโภคภายในตำบล ประชาชนในตำบล ประชาชนในตำบล	ประชาชนถูกเอาเปรียบ เสียเปรียบจากการ อุปโภคบริโภค ขยะมีปริมาณตกค้างใน ตำบลมากขึ้น ปัญหา มลภาวะทางอากาศ ปัญหาโรคระบาด ประชาชนเจ็บป่วยง่าย มี สุขภาพร่างกายไม่ แข็งแรง อ่อนแอ
7.การพัฒนา การเมืองการ ปกครองและการ บริหาร	1. ประชาชน เยาวชนยัง ขาดความรู้ความเข้าใจ ในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย 2. การมีส่วนร่วมของ ประชาชนยังอยู่ในระดับ น้อยยังอิงความคิดเห็น ของผู้นำชุมชนเป็นหลัก	ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย	ประชาชนเยาวชนใน ตำบล ประชาชนในตำบล	เกิดปัญหาความขัดแย้ง ในชุมชน ประชาชน เข้าใจประชาธิปไตย ในทางที่ผิด ตกเป็นเหยื่อ การเมือง การแก้ไขปัญหาก็แท้จริง ของประชาชนเป็นไปได้ ยากขึ้นเพราะประชาชน ขาดการมีส่วนร่วม
8.การเตรียมความ พร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน	1. เจ้าหน้าที่และ ประชาชนไม่สามารถใช้ ภาษาอังกฤษและภาษา เพื่อนบ้านสื่อสาร ระหว่างกันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ 2. ประชาชนยังขาด ความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาสาระที่สำคัญ เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนอย่างแท้จริง	ตำบลแวงน้อย ตำบลแวงน้อย	บุคลากรใน อบต. และประชาชนใน ตำบล ประชาชนในตำบล	เจ้าหน้าที่และประชาชน ไม่สามารถติดต่อสื่อสาร กับชนชาติอื่นที่เข้ามา ประกอบธุรกิจในพื้นที่ ประชาชนพลาดโอกาส ในการดำเนินกิจกรรม ทางด้านธุรกรรม การค้า การลงทุนในพื้นที่

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวม

การวิเคราะห์ผังเมืองรวมเป็นการนำข้อมูลด้านผังเมืองมาเพื่อวิเคราะห์กำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภาพ ในมิติพื้นที่ จากการตรวจสอบร่างผังเมืองรวมชุมชนพอจะสรุปได้ว่า แวงน้อยเป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สถาบันราชการ การสาธารณสุขปศุสัตว์และสาธารณสุขการเป็นส่วนใหญ่ ศักยภาพ ผังเมืองโดยรวมขององค์การบริหารส่วนแวงน้อย มีดังนี้

1. แหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตรกรรม การอุปโภค บริโภคของประชาชนในพื้นที่ตำบลแวงน้อยมีแหล่งน้ำ ประกอบด้วย หนองแวงสุ่ม หมู่ 13 หนองอีโล หมู่ 5 หนองผักหวาน หมู่ 8 หนองละเลิงหมู่ 4 หนองละเลิงทุ่ง หมู่ 11 หนองผักบุง หมู่ 2 ซึ่งเป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติ สามารถนำมาใช้เพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรได้ แต่พื้นที่การเกษตร ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน สภาพดินเป็นดินดินทราย ขาดความอุดมสมบูรณ์ มีบึง หนองน้ำ สระ ที่สามารถ กักเก็บน้ำไว้ใช้กระจายอยู่ทุกหมู่บ้านแต่ส่วนใหญ่มีสภาพตื้นเขินและประกอบกับอยู่ในพื้นที่ดอนจึงยากต่อการผันน้ำเข้าสู่ แหล่งกักเก็บน้ำแห่งอื่น อีกทั้งพื้นที่ทั้งหมดอยู่นอกเขตชลประทาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากปัจจัยทั้งภายในและปัจจัย ภายนอกแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย จึงประสบปัญหาภัยแล้งทุกปี ดังนั้นหากจะมีการแก้ปัญหาภัยแล้งจึงต้อง มีการแก้ปัญหาภัยแล้งในพื้นที่ โดยบูรณาการการแก้ไขปัญหาภัยแล้งร่วมกับกลุ่มภาคี ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และ ภาคเอกชนอย่างยั่งยืน ประชาชนสามารถทำการเกษตรได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน ส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตรให้ประเทศไทยเป็นคลังอาหารโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของ นานาประเทศ

2. การใช้ประโยชน์จากที่ดิน พื้นที่ตำบลแวงน้อยส่วนใหญ่ประชาชนใช้เป็นพื้นที่การเกษตรและที่อยู่อาศัย ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 ซึ่งมีทั้งที่เป็นเจ้าของที่ดินเอง การเช่าที่ดินเพื่อเพื่อการเกษตรกรรม ที่ดินมีทั้งที่เป็น โฉนดที่ดิน นส.3 ที่ดินที่เป็น ส.ป.ก. ที่ดินตามแบบ ทบ.5 และ ที่ดินที่ยังไม่มีเอกสารสิทธิการถือครองอีกจำนวนหนึ่ง ตลอดจนที่ดินสาธารณะประโยชน์และที่ราชพัสดุของหน่วยงาน ราชการอื่นๆในพื้นที่อีกจำนวนมาก ที่ดินที่ประชาชนหรือเกษตรกรถือครองกรรมสิทธิ์นี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ จัดสรรที่ดิน พ.ศ. 2543

3. โครงข่ายเส้นทางคมนาคมสัญจรระหว่างตำบล อำเภอ จังหวัด พื้นที่ตำบลแวงน้อย มีถนนทางหลวง หมายเลข 2065 ตัดผ่านตำบลแวงน้อย จากถนนทางหลวงหมายเลข 2 ผ่านอำเภอลพ อำเภองิ้วน้อย จังหวัดขอนแก่น ถึงจังหวัดชัยภูมิ นอกจากนี้ยังมีถนนลูกรังเพื่อการขนถ่ายพืชผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกรออกสู่ตลาดกลาง งเส้นทางดังกล่าวสามารถพัฒนาคุณภาพของถนนสัญจรให้มีคุณภาพที่สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนและปริมาณ การขนถ่ายผลิตผลทางการเกษตรเพื่อการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

เมื่อวิเคราะห์ขอบข่ายการประกอบกิจกรรมในพื้นที่ตำบลแวงน้อย เห็นได้ว่าพื้นที่ที่ถูกกำหนดในร่างข้อกำหนดผัง เมืองรวมชุมชน สามารถที่จะทำการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรทั้งด้านพืชและด้านสัตว์ การส่งเสริมสถานประกอบการ ที่ไม่ขัดต่อข้อกำหนดเช่น ร้านจำหน่ายก๊าซ สถานที่ใช้ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ การจัดสรรที่ดินเพื่อการ อยู่อาศัย สามารถส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในตำบล การให้บริการประชาชนด้านสาธารณสุขปศุสัตว์ การส่งเสริม ด้านสาธารณสุข การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงคุณภาพชีวิตต่างๆ ของประชาชนในตำบลได้

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่นด้วยเทคนิค SWOT

จากผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย และสภาพความต้องการของประชาชนโดยแท้จริง การประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength-S)

จุดอ่อน (Weak-W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity-O) และอุปสรรค (Threat-T) เป็นเครื่องมือ สามารถวิเคราะห์ประเมินผลได้ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength-S)

- ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีอันดีของท้องถิ่นไว้ดี ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาภายในตำบล
- ประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ค่อนข้างมีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถในเกณฑ์ดี สามารถจะเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชน และสามารถขอความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือในการของราชการได้
- ผู้นำชุมชน เข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือการวางแผนพัฒนาชุมชนกับองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อยและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- มีหอกระจายข่าว บอร์ดประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการทุกหมู่บ้าน ทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ประกาศต่างๆของหน่วยงานได้อย่างทั่วถึง
- ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และบุคลากรขององค์กรมีวิสัยทัศน์และยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ
- เส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้านถึงหมู่บ้าน ถึงอำเภอและถึงจังหวัดอยู่ในสภาพดี มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2065 ผ่านหลายหมู่บ้านในตำบล ซึ่งมีรถประจำทางวิ่งตลอดวัน
- มีทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้ที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์
- มีเงินกองทุนหมุนเวียนต่างๆ ที่มีอยู่ในหมู่บ้านพอสมควร
- มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตตำบล

2. จุดอ่อน (Weakness - W)

- องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย มีแหล่งน้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคและบริโภคของประชาชนเป็นเหตุทำให้เกิดปัญหาภัยแล้งทุกปี
- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ดอน สภาพดินเป็นดินเหนียวและดินทราย ขาดความอุดมสมบูรณ์ และ ดินเค็มเป็นบางพื้นที่ มีป่าเสื่อมโทรม สภาพโดยทั่วไปแห้งแล้ง พื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร
- ความขัดแย้งภายในหมู่บ้าน ตำบล เป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนา
- การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
- อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
- รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้เท่าเดิมหรือลดลง
- การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนา ไม่ครอบคลุมทุกด้าน
- ประชาชนหรือเกษตรกรในบางพื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

- ในพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรแฝงที่ยากต่อการควบคุม ดูแล มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นและอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคง การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
- พื้นที่บางแห่งยังไม่ได้รับการพัฒนาด้าน ทางสัญจร ไฟฟ้า แหล่งน้ำ การสาธารณสุขปโภคอื่นๆ ยังดำเนินการไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนที่ไกลออกจากชุมชนเดิมมากขึ้น
- ดินเสื่อมคุณภาพ
- ไม่มีสถานีอนามัยประจำตำบล

3. โอกาส (Opportunity - O)

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ว่าการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การจัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลาย การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ

- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนการกระจายอำนาจ ๖ ด้าน ทำให้ อบต. มีโอกาสได้รับการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้น ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ เน้นการพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่แบบผสมผสาน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน กระตุ้นให้ชุมชนพึ่งตนเอง

- รัฐบาลมีแนวนโยบายการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตย เป็นการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

- มีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในภาครัฐ เน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผลประโยชน์

- การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น

- องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัว และเกิดพัฒนาในทุกด้าน

- องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก อยู่ในเขตอำเภอที่จังหวัดให้ความสนใจในการแก้ปัญหาภัยแล้ง

- องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้า และการเดินทางไปเขตอื่น ๆ ได้สะดวก

- รายได้ อบต.มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น/ อัตราค่าจ้างพนักงาน อบต.มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

- เส้นทางการคมนาคมสะดวก/ อยู่ใกล้อำเภอพลซึ่งเป็นอำเภอที่มีการตั้งโรงงานเพิ่มขึ้น

- อยู่ในอำเภอที่จังหวัดให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาภัยแล้ง/ ตั้งอยู่ติดเขตเทศบาลตำบลขนาดเล็กและที่ว่าการอำเภอขนาดเล็ก

- มีพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถนำมาพัฒนาเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของคนในตำบลได้

(หนองแวงส้ม)

4. อุปสรรค (Threat - T)

- สภาพการณ์สถานการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและภูมิภาคส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน มักมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอยู่บ่อยครั้ง
- ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้ม ฟุ่มเฟือย ให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น
- เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น
- การเกิดภัยธรรมชาติซ้ำซากอยู่เป็นประจำทุกปี เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม เป็นต้น
- ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ไม่สามารถจัดปัญหาได้หมดสิ้น
- ราคาพืชผลและผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ
- มีงบประมาณไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับภาระหน้าที่
- การประสานงานระหว่างหน่วยงานรัฐบางหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ
- มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ทักษะของผู้นำเก่าบางคนยังไม่เปิดรับระบบการบริหารงานท้องถิ่น
- ยังมีลักษณะการชิงดีชิงเด่นใส่ร้ายป้ายสีขาดคุณธรรมของกลุ่มคนบางกลุ่ม
- การรวมกลุ่มภาคประชาชนยังมีน้อยและไม่เข้มแข็งพอ
- จิตสำนึกของเยาวชนอนาคตของตำบลในการรักถิ่นฐานบ้านเกิดมีในระดับค่อนข้างต่ำ
- ค่านิยมเยาวชนอนาคตของตำบลมีแนวโน้มฟุ่มเฟือยให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อย สนใจอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น
- บุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีมีน้อยลง ไม่ได้รับการยกย่องมากเท่าที่ควร
- สถาบันทางศาสนาจัดกิจกรรมด้านศาสนาบ่อย แต่ประชาชนยังมีความอิจฉาริษยา ชิงดีชิงเด่นกันอยู่ ซึ่งสวนทางกันกับจำนวนกิจกรรมที่จัด

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย ได้กำหนดวิสัยทัศน์(Vision) ที่เป็นภาพของความปรารถนาร่วมกันของประชาชนตำบลแว้งน้อย โดยคาดหวังที่จะให้เกิดความผาสุกของสังคมปลอดภัยและสิ่งเสพติด มีความพออยู่พอกินในทุกครอบครัว การศึกษา สุขภาพ อนามัยของประชาชนดี มีสภาพภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมที่ดี และนำไปสู่สังคมที่น่าอยู่ ซึ่งเป็นความปรารถนาร่วมกันของประชาชนตำบลแว้งน้อยจึงกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่จะมุ่งปฏิบัติให้เกิดผลในอนาคต ดังนี้

“อบต.แว้งน้อยเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง บริหารบ้านเมืองด้วยหลักธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรมประเพณี”

พันธกิจ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย (Mission)

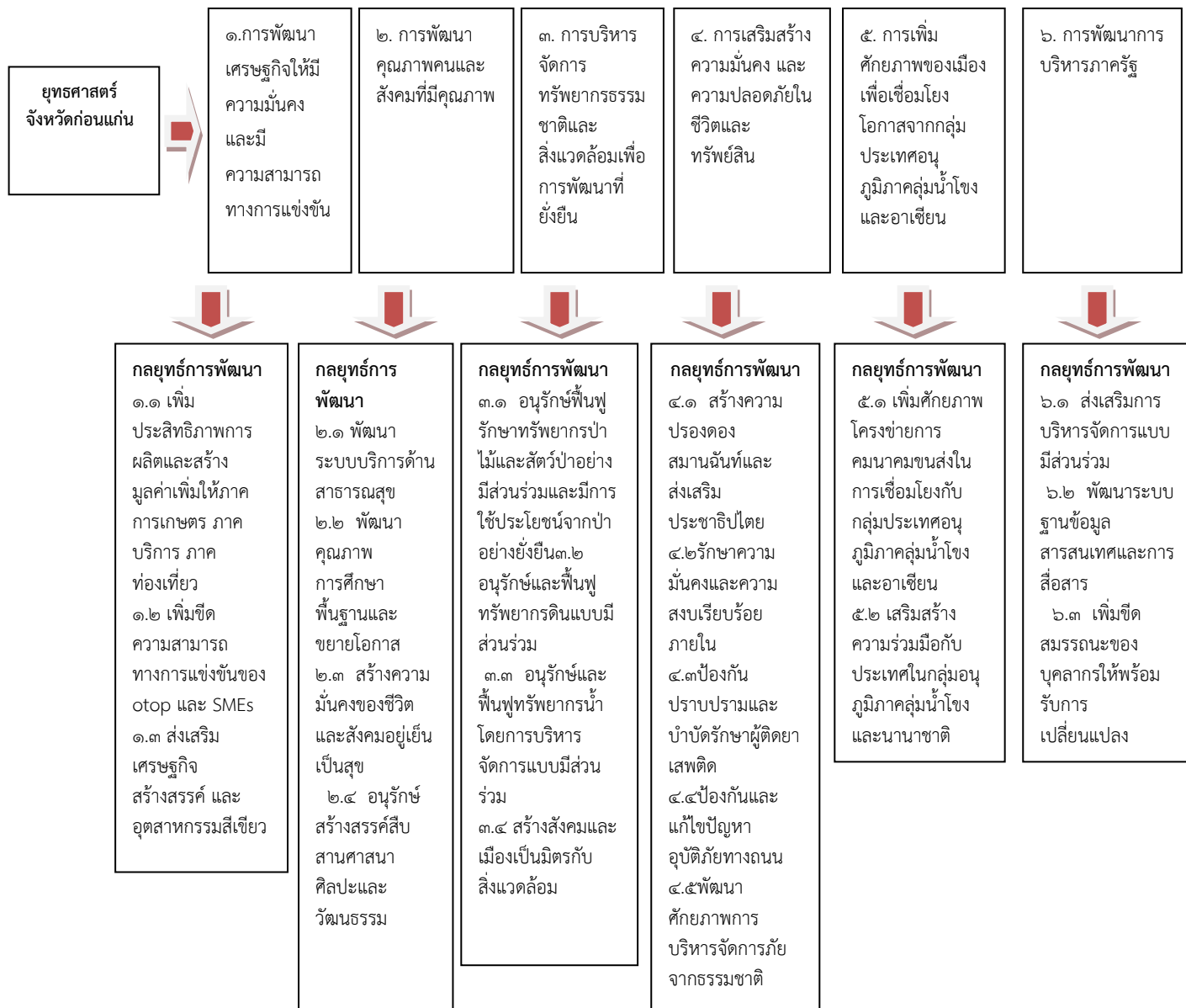
- 1.พัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- 2.ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 3.จัดให้มีและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- 4.พัฒนาแหล่งน้ำให้มีอย่างเพียงพอ

5. ส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมครัวเรือน
6. พัฒนาสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลและยั่งยืน
7. ส่งเสริมและสนับสนุนความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. ส่งเสริมระบบประกันสุขภาพ สวัสดิการและการบริการสาธารณสุข

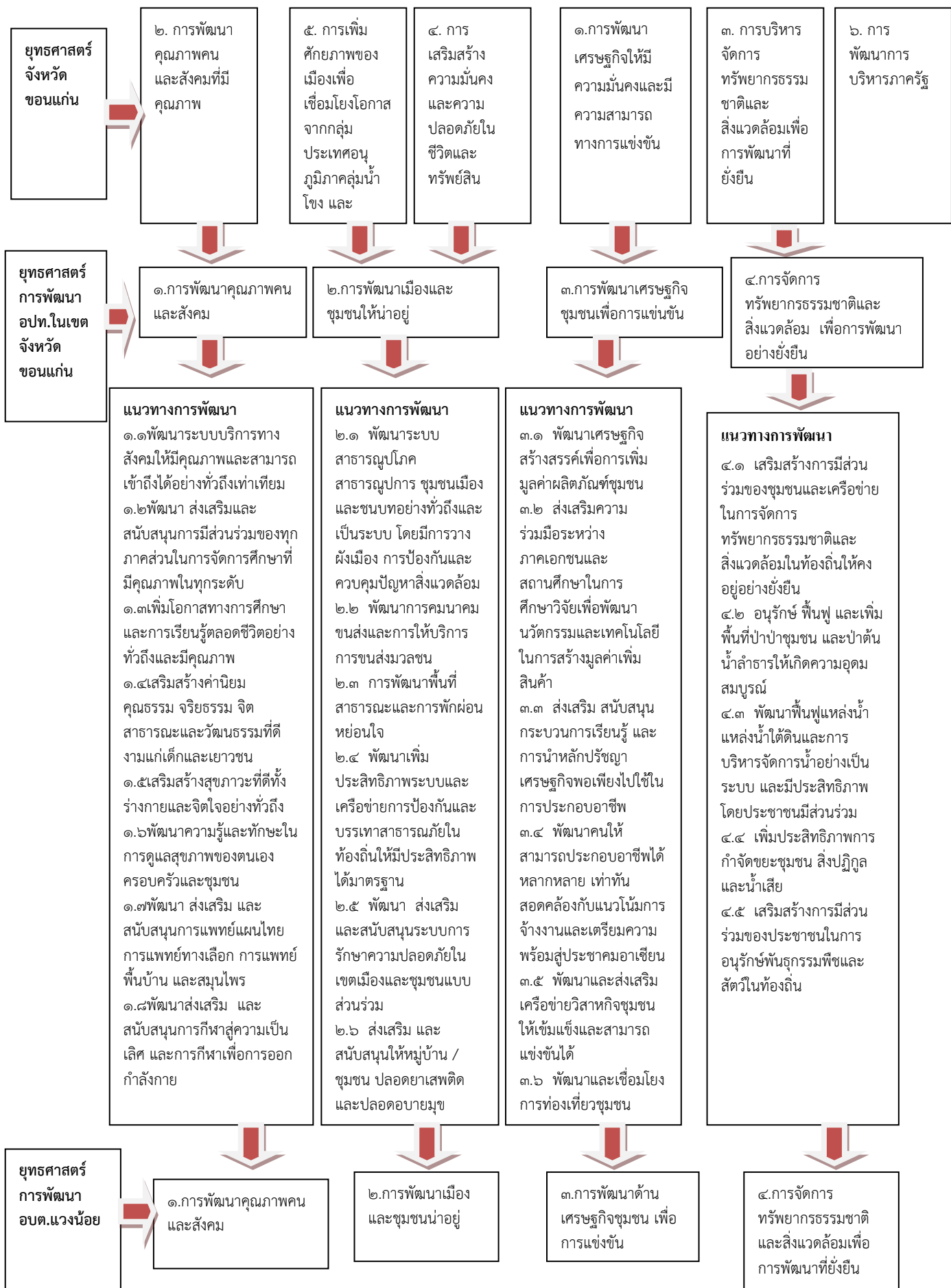
4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา / เป้าประสงค์ (Goals)

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้รับการดูแลด้านสุขภาพ และการบริการด้านสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึงการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี แบบบูรณาการและมีส่วนร่วม
2. ประชาชนได้รับการศึกษาเพิ่มมากขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา รวมทั้งขยายช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชน
3. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
4. เป็นพื้นที่ปลอดภัยและชุมชนปลอดภัยเสถียร
5. ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีมาตรฐานและทั่วถึงประชาชนได้รับการบริการด้านสุขภาพ/สาธารณสุข มีความสะดวกและเสมอภาค
6. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
7. เป็นศูนย์เรียนรู้การทำเกษตรแบบพอเพียง/ประชาชนสามารถเพิ่มรายได้/ลดรายจ่ายในครัวเรือนได้ ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง
8. ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

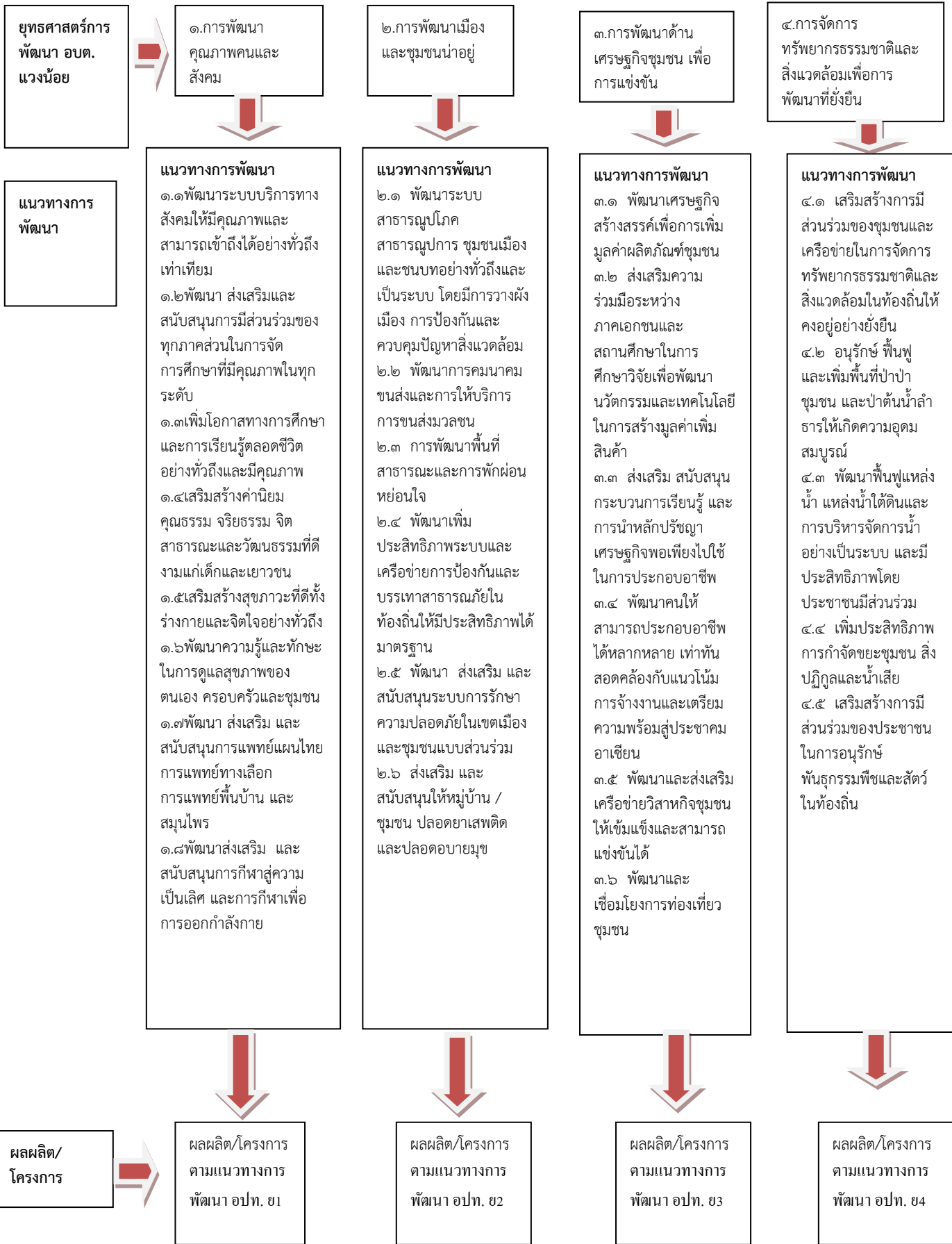
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒน่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

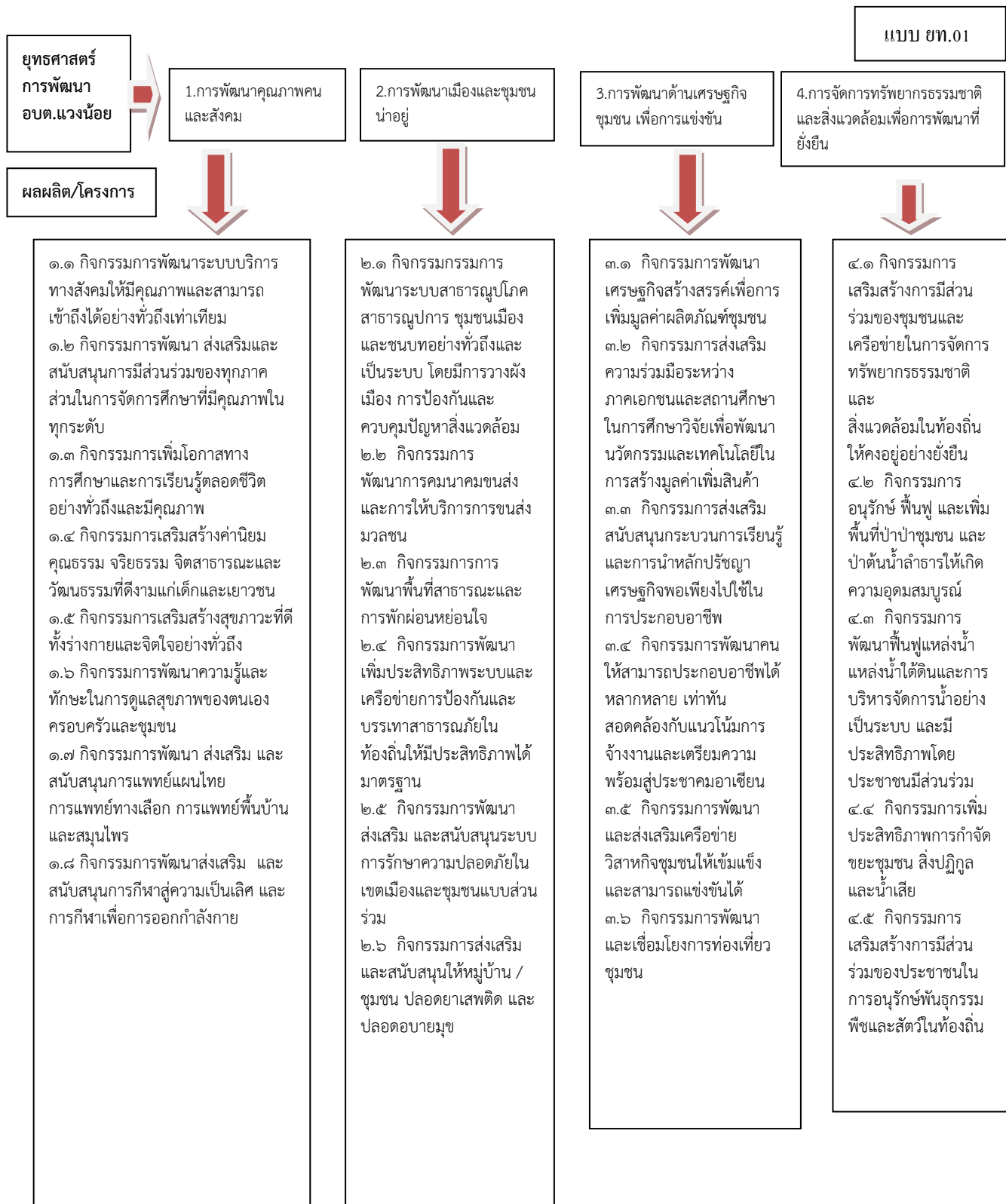

แบบ ยท.01

แบบ ยท.01

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย อำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น
Strategy Map

แบบ ขท.02

วิสัยทัศน์

อบต.แวงน้อยเมืองน่าอยู่ แหล่งเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง บริหารบ้านเมืองด้วยหลักธรรมาภิบาล สืบสานวัฒนธรรมประเพณี

พันธกิจ

การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีทักษะวิชาชีพ ส่งเสริม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เรียนรู้	ส่งเสริมสนับสนุน การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	จัดให้มีและการ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานให้ได้ มาตรฐานและทั่วถึง	พัฒนาแหล่งน้ำ ให้มีอย่าง เพียงพอ	ส่งเสริมการทำเกษตร ผสมผสานตามแนว พระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียง ส่งเสริมการ ประกอบอาชีพเสริม คริวเรือน	ฟื้นฟูสภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมให้ สมดุลยั่งยืน	ส่งเสริม สนับสนุนความ มั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ส่งเสริมระบบประกัน สุขภาพ สวัสดิการ และบริการ สาธารณสุข
--	--	---	----------------------------------	--	--	--	---

เป้าประสงค์

ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้น ได้รับการดูแลด้าน สุขภาพและการบริการ ด้านสวัสดิการสังคม อย่างทั่วถึง การบริหารจัดการ ภาครัฐที่ดีแบบบูรณา การและมีส่วนร่วม	ประชาชนได้รับการ ศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระบบและ นอกกระบบ การศึกษา รวมทั้ง ขยายช่องทางใน การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัย ของประชาชน	ประชาชนได้รับการ บริการด้าน สาธารณสุขอย่าง ทั่วถึง	เป็นพื้นที่ปลอด อบายมุขและเป็น ชุมชนปลอดภัย เสพติด	ระบบโครงสร้างพื้นฐานมี มาตรฐานและทั่วถึง ประชาชนการได้รับบริการ ด้านสาธารณสุขโรค/ สาธารณูปการมีความ สะดวกและเสมอภาค	ประชาชน/ชุมชนมี ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	เป็นศูนย์เรียนรู้การทำ การเกษตรแบบ พอเพียง /ประชาชน สามารถเพิ่มรายได้ และรายจ่ายใน คริวเรือนได้ ประชาชนมีอาชีพและ มีรายได้พอเพียง	ส่งเสริมประชาชนมี ส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน
--	---	--	--	---	---	---	---

ยุทธศาสตร์

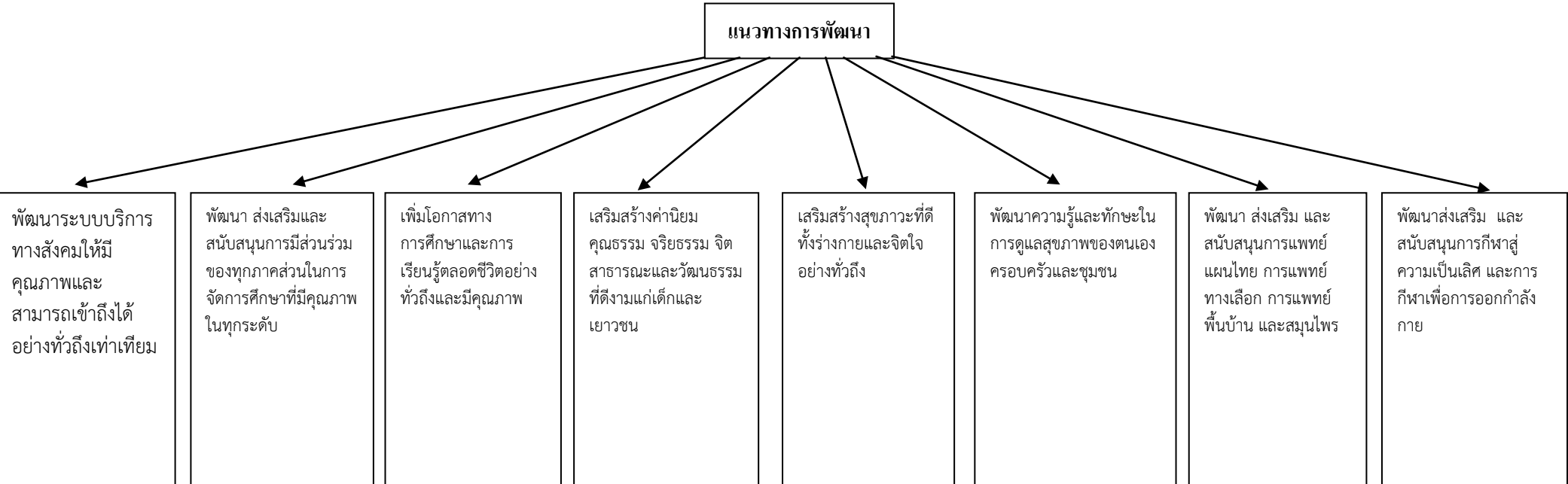
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ พัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ พัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน เศรษฐกิจชุมชน เพื่อการ แข่งขัน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
---	---	---	--

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แบบ ขท.02

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

แบบ ขท.02

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาระบบสาธารณูปโภค
สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและ
ชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
โดยมีการวางผังเมือง การ
ป้องกันและควบคุมปัญหา
สิ่งแวดล้อม

พัฒนาการคมนาคมขนส่ง
และการให้บริการการขนส่ง
มวลชน

การพัฒนาพื้นที่สาธารณะ
และการพักผ่อนหย่อนใจ

พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบ
และเครือข่ายการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้
มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุน
ระบบการรักษาความปลอดภัย
ในเขตเมืองและชุมชนแบบส่วน
ร่วม

ส่งเสริม และสนับสนุนให้
หมู่บ้าน / ชุมชน ปลอดภัย
ดีด และปลอดภัยชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์
เพื่อการเพิ่มมูลค่า
ผลิตภัณฑ์ชุมชน

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง
ภาคเอกชนและสถานศึกษาใน
การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา
นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการ
สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า

ส่งเสริม สนับสนุน
กระบวนการเรียนรู้ และการ
นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียงไปใช้ในการประกอบ
อาชีพ

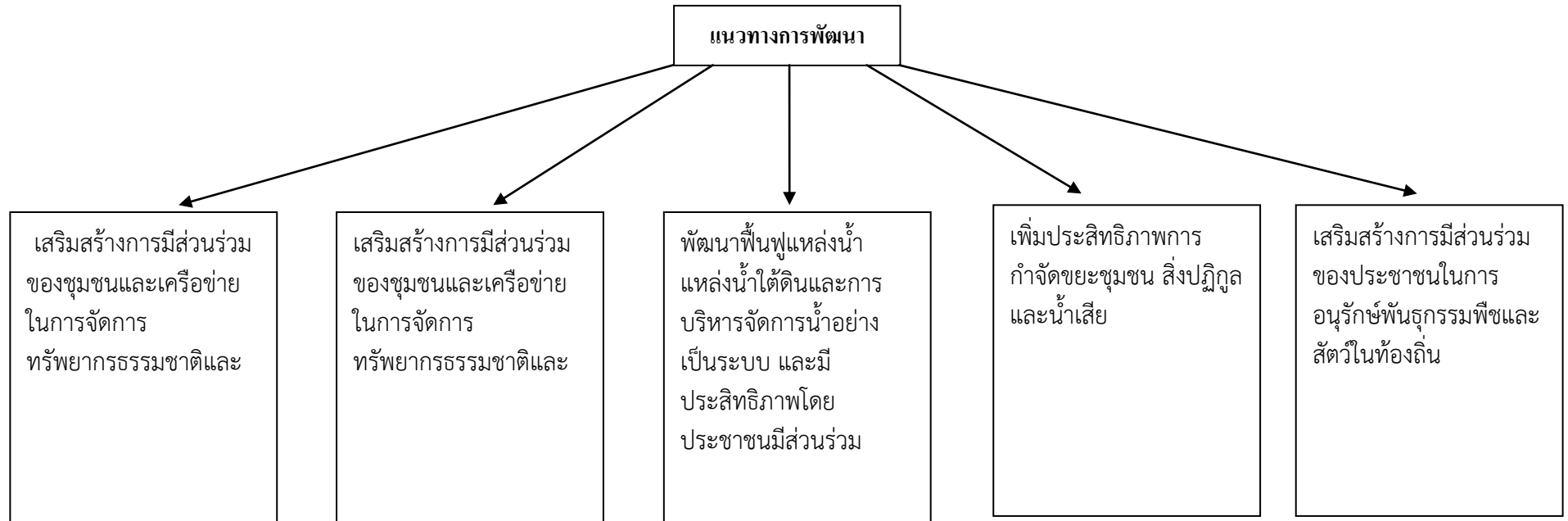
พัฒนาคนให้สามารถประกอบ
อาชีพได้หลากหลาย เท่าทัน
สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้าง
งานและเตรียมความพร้อมสู่
ประชาคมอาเซียน

พัฒนาและส่งเสริมเครือข่าย
วิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและ
สามารถแข่งขันได้

พัฒนาและเชื่อมโยง
การท่องเที่ยวชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แบบ ขท.02

บทที่ 4

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

บทที่ 4

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลละหานนายุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ รวม 4 ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย จำนวน 25 แนวทาง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ ดังนี้¹

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

พันธกิจ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ พัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกระดับ เพิ่มโอกาสทางการศึกษา เสริมสร้าง ค่านิยม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เสริมสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาส่งเสริมการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อออกกำลังกาย

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาภายในตำบลเวียงน้อย ตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรมเพณีอันดีงาม รongรับประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ระบบการบริการทางสังคมมีคุณภาพสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน
2. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งในระบบและการศึกษานอกระบบสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน
4. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ
5. พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. การพัฒนาระบบบริการทางสังคมและการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในองค์กรเพื่อการบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสามารถเข้าถึงได้ 2. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย ในการให้บริการทางสังคม
2. การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพทั้งในระบบและการศึกษานอกระบบ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต	1. จำนวนร้อยละของเด็ก และเยาวชนที่ได้รับบริการการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบได้รับการพัฒนาที่ดีขึ้น 2. จำนวนกิจกรรมด้านการศึกษา
3. เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน	1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ 2. ร้อยละของเด็กนักเรียนและเยาวชนที่มีคุณธรรม จริยธรรมมากขึ้น
4. ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ในทุกมิติและได้รับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการประชาชนด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่มีคุณภาพ 2. จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้รับบริการด้านบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ
5. พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง 2. จำนวนสนามกีฬารวมถึงศูนย์ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้นในตำบล

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด/ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

พันธกิจ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทั่วทั้งตำบล พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาความปลอดภัย ให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข

เป้าประสงค์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง ภายในตำบลมีความสงบเรียบร้อย

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง/และซ่อม โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีความสะดวกและมาตรฐาน พัฒนาและส่งเสริม การคมนาคมขนส่ง
2. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น
3. พัฒนาสร้างสภาพแวดล้อมตำบลและหมู่บ้านให้ปลอดภัย ปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยอบายมุข
4. พัฒนาสร้างและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในท้องถิ่น โดยชุมชนมีส่วนร่วม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ โดยมีการวางผังเมือง การป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อม	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น
2. พัฒนาการคมนาคมขนส่งและการให้บริการการขนส่งมวลชน	1.จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างเพิ่มขึ้น 2.ร้อยละของถนนในพื้นที่ที่เพิ่มขึ้น
3. พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบและเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน	1.ร้อยละของ สมาชิก อปพร.ที่ได้รับการฝึกอบรม หรือฝึก ทบทวน
4.การพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมและสนับสนุนให้หมู่บ้าน / ชุมชน ปลอดภัยเสพติด และปลอดภัยอบายมุข	1.จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด และปลอดภัยอบายมุข 2.จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยให้กับหมู่บ้านและชุมชน

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง/สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน เพื่อการแข่งขัน

พันธกิจ ส่งเสริมการทำการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร ส่งเสริมอาชีพ ให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้

เป้าประสงค์ สร้างแหล่งเรียนรู้การทำการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง เพื่อเป็นแหล่งศึกษาการทำการเกษตร ให้กับเกษตรกรในพื้นที่และผู้สนใจสามารถพัฒนาผลิตผลสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. มีแหล่งเรียนรู้การทำการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียง ในพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งศึกษา
2. ประชาชนสามารถพัฒนาผลผลิตที่มีคุณภาพออกสู่ตลาดและมีตลาดรองรับสามารถเพิ่มรายได้ลดรายจ่ายให้กับครอบครัวได้
3. จำนวนเกษตรกรที่ทำการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริในพื้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. เกษตรกรได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและการเลี้ยงสัตว์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนและสินค้าการเกษตร	1. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น 2. สินค้าการเกษตรของประชาชนมีตลาดรองรับ
2. ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	1. จำนวนศูนย์เรียนรู้การทำการเกษตรแบบพอเพียงที่ได้มาตรฐานสามารถเป็นแหล่งศึกษาให้กับเกษตรกรได้ 2. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า 3. จำนวนครัวเรือนที่ทำการเกษตรผสมผสานและ น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถเพิ่มรายได้ และลดรายจ่ายให้กับครัวเรือนมีจำนวนเพิ่มขึ้น
3. พัฒนาคนให้สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย เท่าทันสอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ 2. จำนวนผู้ว่างงานในพื้นที่ลดลง

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัดส่วนส่งเสริมการเกษตร /สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

พันธกิจ พัฒนาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำทางธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะ การฟื้นฟูปรับปรุงคุณภาพของดินเพื่อการเกษตรที่สมบูรณ์ การกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ ให้ความสะอาด ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาล

เป้าประสงค์ เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

1. กิจกรรมที่ดำเนินการในการฟื้นฟูสภาพป่าชุมชน ป่าสาธารณะอย่างต่อเนื่อง
2. แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ได้รับการปรับปรุงพัฒนา
3. แหล่งน้ำสาธารณะสามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการบริโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรได้อย่างเพียงพอ
4. คุณภาพของดินเพื่อการเกษตรมีคุณภาพที่ดีขึ้นเหมาะสมกับการเพาะปลูกของพืชแต่ละชนิด
5. การจัดเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่เป็นระบบ ปริมาณขยะตกค้างในชุมชนลดน้อยลง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนาและตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
1.อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์	1. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่อนุรักษ์ ฟื้นฟูพื้นที่ป่าและต้นน้ำลำธาร 2. จำนวนพื้นที่ป่าในพื้นที่เพิ่มขึ้น
2.พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำ ที่มีประสิทธิภาพ การฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพโดยประชาชนมีส่วนร่วม	1. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง 2. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
3.พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์	1. พื้นที่การเกษตรที่ได้รับการปรับปรุงคุณภาพของดิน 2. จำนวนกิจกรรม/โครงการในการพัฒนาหรือส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพดินเพื่อการเกษตร
4.เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	1. จำนวนครัวเรือนที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 2. จำนวนหมู่บ้านไม่มีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด ขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ อบต. เวียงน้อย	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนว ทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกล ยุทธ์	ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วย รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาคุณภาพ คนและสังคม	การพัฒนา คุณภาพคนและ สังคม	การพัฒนา คุณภาพคน และสังคม	ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชน เข้มแข็ง สาธารณูปโภค ครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับ การศึกษาในตำบลเว ียงน้อยตามที่ตั้งเป้าหมาย ไว้ ประชาชนให้ ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคม อาเซียน	ร้อยละของความพึงพอใจ ของผู้รับบริการจาก องค์การบริหารส่วนตำบล เวียงน้อยในการบริการทาง สังคม	80	80	80	80	80	การพัฒนาระบบ บริการทางสังคมให้มี คุณภาพและสามารถ เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียม	ความพึงพอใจ ของผู้รับบริการ จากองค์การ บริหารส่วนตำบล เวียงน้อยในการ บริการทางสังคม	ร้อยละ 80 %	กิจกรรมการพัฒนา เพิ่มขีดความสามารถ ของบุคลากร	สำนักปลัด	-ส่วนการคลัง -ส่วน การศึกษา -ส่วนโยธา -ส่วนส่งเสริม การเกษตร
				ระบบบริการทางสังคมให้ มีคุณภาพและสามารถ เข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม	80	80	80	80	80	การพัฒนาระบบ บริการทางสังคมให้มี คุณภาพและสามารถ เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง และเท่าเทียม	จำนวนกิจกรรม/ โครงการที่ ดำเนินการเพื่อ พัฒนาระบบ บริการทางสังคมที่ มีคุณภาพสามารถ เข้าถึงได้	ปีละ 20 กิจกรรม	กิจกรรมการบริการ ทางสังคม	สำนักปลัด	-ส่วนการคลัง -ส่วน การศึกษา -ส่วนโยธา -ส่วนส่งเสริม การเกษตร สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด ขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด ขอนแก่น	ยุทธศาสตร์ อบต. เวียงน้อย	เป้าประสงค์ ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับ เป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนว ทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกล ยุทธ์	ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วย รับผิดชอบ	หน่วย สนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนา คุณภาพคนและ สังคม	การพัฒนา คุณภาพคนและ สังคม	การพัฒนา คุณภาพคน และสังคม	ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี ขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภค ครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับ การศึกษาในตำบลเว ียงน้อยตามที่ตั้งเป้าหมาย ไว้ ประชาชนให้ ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคม อาเซียน	การมีส่วนร่วมของทุกภาค ส่วนในการจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพทั้งในระบบ และการศึกษานอกระบบ	20	40	60	80	10	พัฒนาส่งเสริมและ สนับสนุนการมีส่วน ร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการศึกษาที่ มีคุณภาพในทุก ระดับ	เด็กนักเรียนและ เยาวชนได้รับ การศึกษาอย่าง ทั่วถึงและเท่า เทียมกัน	เพิ่มขึ้นปีละ 20 %	กิจกรรมการส่งเสริม การจัดการศึกษาทั้ง ในระบบและ การศึกษานอกระบบ	ส่วน การศึกษา	- สำนักปลัด
				สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มโอกาสทาง การศึกษาและสังคมแห่ง การเรียนรู้ตลอดชีวิต	10	10	10	10	10	เพิ่มโอกาสทาง การศึกษาและการ เรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างทั่วถึงและมี คุณภาพ	จำนวนกิจกรรม ด้านการศึกษา	ปีละ 10 กิจกรรม	กิจกรรมการเพิ่ม โอกาสทางการศึกษา และการเรียนรู้ตลอด ชีวิตอย่างทั่วถึงและมี คุณภาพ	ส่วน การศึกษา	- สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภค ครบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาในตำบลเวียงน้อยตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญกับศาสนา สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน	เสริมสร้างค่านิยมคุณธรรม จริยธรรม จิตรสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดงามแก่เด็กและเยาวชน	20	40	60	80	100	เสริมสร้างค่านิยมคุณธรรม จริยธรรม จิตรสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดงามแก่เด็กและเยาวชน	เด็กนักเรียนและเยาวชนที่ได้เข้าร่วมโครงการมีคุณธรรม จริยธรรมมากขึ้น	เพิ่มขึ้นปีละ 20 %	กิจกรรมการเสริมสร้างค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด
				จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อสร้างค่านิยมคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดงามแก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่	2	2	2	2	2	เสริมสร้างค่านิยมคุณธรรม จริยธรรม จิตรสาธารณะและวัฒนธรรมที่ดงามแก่เด็กและเยาวชน	กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่เด็กและเยาวชน	ปีละ 2 กิจกรรม	กิจกรรมการเสริมสร้างวัฒนธรรมแก่เด็กและเยาวชน	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาในตำบลเวียงน้อยตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน	จำนวนประชาชนที่มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี	20	40	60	80	100	เสริมสร้างสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจอย่างทั่วถึง	ประชาชนมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	เพิ่มขึ้นปีละ 20 %	กิจกรรมการพัฒนาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิตของประชาชน	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด
				จำนวนร้อยละของประชาชนที่ได้รับบริการทางการแพทย์ สาธารณสุขที่มีคุณภาพ	20	40	60	80	100	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร	ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพอย่างทั่วถึง	เพิ่มขึ้นปีละ 20 %	กิจกรรมการสนับสนุนระบบการบริการสาธารณสุขมูลฐานของชุมชน	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง สาธารณูปโภคครอบคลุมทั่วทั้งตำบล สามารถยกระดับการศึกษาในตำบลเวียงน้อยตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ประชาชนให้ความสำคัญ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม รองรับประชาคมอาเซียน	กิจกรรมการกีฬาและนันทนาการในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง	2	2	2	2	2	การส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ปีละ 2 โครงการ	กิจกรรมการสนับสนุนการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด
				จำนวนลานกีฬาหรือสนามกีฬาที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่	1	1	1	1	1	การส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย	จำนวนลานกีฬาหรือสนามกีฬาที่ได้รับการปรับปรุง/ก่อสร้าง	ปีละ 1 แห่ง	กิจกรรมการสนับสนุนระบบการบริการสาธารณสุขมูลฐานของชุมชน	ส่วนการศึกษา	- สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลแวงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อบต.แวงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การสร้าง ความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ชุมชนเข้มแข็ง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	5	5	5	5	5	พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ โดยมีการวางผังเมือง การป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อม	สิ่งสาธารณูปโภค/สาธารณูปการที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุง ในพื้นที่	ก่อสร้างปรับปรุง ปีละ 5 แห่ง	กิจกรรมการพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	กองช่าง	สำนักปลัด
				จำนวนเส้นทางที่ได้รับการก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้า	5	5	5	5	5	จำนวนเส้นทาง การขยายเขตไฟฟ้าในพื้นที่	ปีละ 5 เส้นทาง	กิจกรรมการพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งก่อสร้างตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	กองช่าง	สำนักปลัด	
				การพัฒนา คมนาคมขนส่งและการให้บริการประชาชน	5	5	5	5	5	การพัฒนา คมนาคมขนส่ง และการให้บริการประชาชน	จำนวนเส้นทางที่ได้รับการพัฒนา	ปีละ 5 เส้นทาง	กิจกรรมการพัฒนา คมนาคมขนส่ง	กองช่าง	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อบต.แว้งน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การสร้าง ความ มั่นคงและ ความ ปลอดภัย ในชีวิต และ ทรัพย์สิน	การพัฒนา เมืองและ ชุมชนน่าอยู่	การพัฒนา เมืองและ ชุมชนน่าอยู่	พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน ระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างทั่วถึง ประชาชนมี คุณภาพชีวิตที่ดี ขึ้น ชุมชน เข้มแข็ง มี ความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สิน	จำนวนสมาชิก อปพร. ที่ได้รับ การฝึกอบรม/ ฝึกทบทวน	20	40	60	80	100	พัฒนาเพิ่ม ประสิทธิภาพ พระบพ เครือข่าย การป้องกัน และบรรเทา สาธารณภัย ในท้องถิ่น	จำนวน อาสาสมัคร ป้องกันภัยที่ เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นปีละ 20 คน	กิจกรรมการ ฝึกอบรม/ฝึก ทบทวนเพื่อ เสริมสร้าง ความรู้ในการ ปฏิบัติหน้าที่ ให้กับ สมาชิก อปพร.	สำนักปลัด	สำนัก ปลัด
				จำนวน ประชาชนที่เข้า ร่วมกิจกรรม กีฬาใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด	80	80	80	80	80	ส่งเสริมและ สนับสนุนให้ หมู่บ้าน ชุมชน ปลอดภัย เสพติดและ อบายมุข	ปัญหา เสพติดใน พื้นที่ลด น้อยลง	ปีละ 80 คน	ประชาชนที่เข้า ร่วมกิจกรรม กีฬาใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัด	สำนัก ปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อบต.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	สร้างแหล่งเรียนรู้ การทำการเกษตร ผสมผสานตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อเป็นแหล่งศึกษาการทำ การเกษตร ให้กับเกษตรกรในพื้นที่และผู้สนใจ สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับ ประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	10	10	10	10	10	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุน การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้า การเกษตรอย่างครบวงจร	ประชาชนมีรายได้จากผลิตภัณฑ์ เพิ่มขึ้น	ปีละ 10 ครอบครัว	กิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของกลุ่มอาชีพ เพื่อการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
				สินค้าการเกษตรของประชาชนมีตลาดรองรับ	1	1	1	1	1	พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุน การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้า การเกษตรอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์และการตลาด	กลุ่มผู้ผลิตสินค้า otop ได้รับการส่งเสริมพัฒนา สินค้าและบรรจุภัณฑ์ การตลาด	ปีละ 1 โครงการ	กิจกรรมสนับสนุน ส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ เสริม การพัฒนา กลุ่มอาชีพในชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อบต.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถในการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน	สร้างแหล่งเรียนรู้ การทำการเกษตรผสมผสานตามแนวพระราชดำริ เศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อเป็นแหล่งศึกษาการทำเกษตรให้กับเกษตรกรในพื้นที่และผู้สนใจ สามารถพัฒนาผลผลิตสินค้าด้านการเกษตรได้อย่างมีคุณภาพพร้อมต่อการส่งออกสู่ตลาดทุกระดับ ประชาชนมีความรู้ด้านอาชีพ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้	จำนวนศูนย์เรียนรู้การทำเกษตรแบบพอเพียงที่ได้มาตรฐาน สามารถเป็นแหล่งศึกษาให้กับเกษตรกรได้	6	7	8	9	10	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	มีจำนวนศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจแบบพอเพียงเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นปีละ 1 แห่ง	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรผสมผสาน	ส่วนส่งเสริมการเกษตร	สำนักปลัด
				จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านการตลาด	10	10	10	10	10	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ	เกษตรกรได้รับการส่งเสริมด้านตลาดรับซื้อสินค้า	ปีละ 10 คน	กิจกรรมการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผลิตผลทางการเกษตรโดยเน้นคุณภาพให้ตรงต่อความต้องการตลาด	ส่วนส่งเสริมการเกษตร	สำนักปลัด
				จำนวนครัวเรือนที่ทำการเกษตรผสมผสานและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน	60	70	80	90	100	ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพิ่มขึ้นปีละ 10 ครอบครั	กิจกรรมส่งเสริมสนับสนุนการทำเกษตรผสมผสาน	ส่วนส่งเสริมการเกษตร	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	1	1	1	1	1	เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	กิจกรรมการมีส่วนร่วมในการเพิ่มพื้นที่ป่า	ปีละ 1 กิจกรรม	กิจกรรมการปลูกป่า กิจกรรมการอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้และสัตว์ป่าในชุมชนแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน	ส่งเสริมการเกษตร	สำนักปลัด
				จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงพัฒนา	1	1	1	1	1	อนุรักษ์ฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่ป่าและต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์	แหล่งน้ำสาธารณะได้รับการปรับปรุงพัฒนา	ปีละ 1 แห่ง	โครงการพัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำสาธารณะ การซ่อมแซมบำรุงรักษาแหล่งน้ำและระบบการชลประทาน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2558 - 2562) องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงน้อย

แบบ ยท.04

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัดขอนแก่น	ยุทธศาสตร์อบต.เวียงน้อย	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ (ตัวชี้วัดรวม)	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					58	59	60	61	62						
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒที่ยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนให้มีสภาพที่สมบูรณ์และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมบูรณ์ของป่าไม้และความสมดุลของธรรมชาติ ไม่ให้ทำลายต้นไม้ไปมากกว่านี้ ปรับปรุงภูมิทัศน์หรือสวนหย่อมรวมทั้งเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล	จำนวนหมู่บ้านที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	13	13	13	13	13	เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	หมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการมีความสะอาดมากยิ่งขึ้น	ทั้ง 13 หมู่บ้าน	กิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนอย่างเป็นระบบ	สำนักปลัด	กองช่าง
				จำนวนหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำเน่าเสียส่งกลิ่นเหม็น	13	13	13	13	13	เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย	จำนวนหมู่บ้านที่มีน้ำเน่าเสียลดลง	ทั้ง 13 หมู่บ้าน	กิจกรรมการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการน้ำเสียในชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย

เรื่อง ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๘ - พ.ศ. ๒๕๖๒)

.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘ - พ.ศ.๒๕๖๒) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ ให้สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย แล้ว พร้อมทั้งได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย ในการประชุมสภาฯ สมัยสามัญ สมัยที่ 2 / ๒๕๕๗ ครั้งที่ ๑ / ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความข้อ ๑๖ (๔) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ จึงประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ.๒๕๕๘ - พ.ศ.๒๕๖๒) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย ให้มีผลใช้บังคับได้แต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศมาเพื่อให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายหนูกาลัน นิบุญท่า)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแว้งน้อย